ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 156 (4606) ВІВТОРОК, 19 СЕРПНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Зроблено набагато менше, ніж сподівалися

Президент України Віктор Ющенко минулої неділі відвідав із робочою поїздкою Івано-Франківську область. Головна мета поїздки — ознайомитися із ходом ліквідації наслідків стихійного лиха та відновлювальних робіт на постраждалих від повені територіях.

У селі Криворівня Верховинського району глава держави побував на відбудові місцевої середньої школи імені Михайла Грушевського. В розмові з мешканцями він наголосив, що до 1 вересня має бути завершено ремонт у підтоплених школах не лише на Івано-Франківщині, а й у всіх постраждалих від повені місцевостях, що були оголошені зоною надзвичайної екологічної ситуації.

СТОР. 3

Росіяни стверджують, що виводять війська з території Грузії

Росія почала виводити свої війська з території Грузії. Про це **повідомило вчора російське агентство РІА-Новини**. Тим часом українські кореспонденти, що перебувають у Горі, ще вдень стверджували, що не бачать якихось істотних переміщень російських військових. Крім того, поки що так і не здійснено обмін полоненими, котрий відповідно до плану мирного врегулювання мав відбутися. У його зриві Міноборони РФ звинуватило грузинську сторону. З відповідною заявою виступив помічник командувача Північнокавказького військового округу підполковник Андрій Бобрун.

За його словами, російська сторона підготувала до передачі Грузії 11 військовослужбовців, до яких у процесі підготовки додалися ще троє, уточнив він. У свою чергу Міноборони РФ розраховувало отримати від Грузії 5 військових. Однак під час переговорів грузинська сторона нібито зненацька висунула вимоги військового і політичного характеру, «які ніяк не пов'язані із процесом обміну військовополоненими». Це й стало причиною зриву домовленості.

СТОР. 5

Візитівка вільної демократичної країни

ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Вчора з нагоди 17-ї річниці незалежності України в Центрі ділового і культурного співробітництва «Український дім» розпочалася четверта Київська міжнародна книжкова виставка-ярмарок. Організатори — Державний комітет телебачення та радіомовлення, Український дім, Асоціація видавців та книгорозповсюджувачів, ДП «Дирекція фестивально-виставкової діяльності». На виставці представлено понад 180 видавництв і видавничих організацій різних форм власності з усіх регіонів країни, а також суб'єкти видавничої справи Російської Федерації, Республік Білорусь і Польща.

СТОР. 2

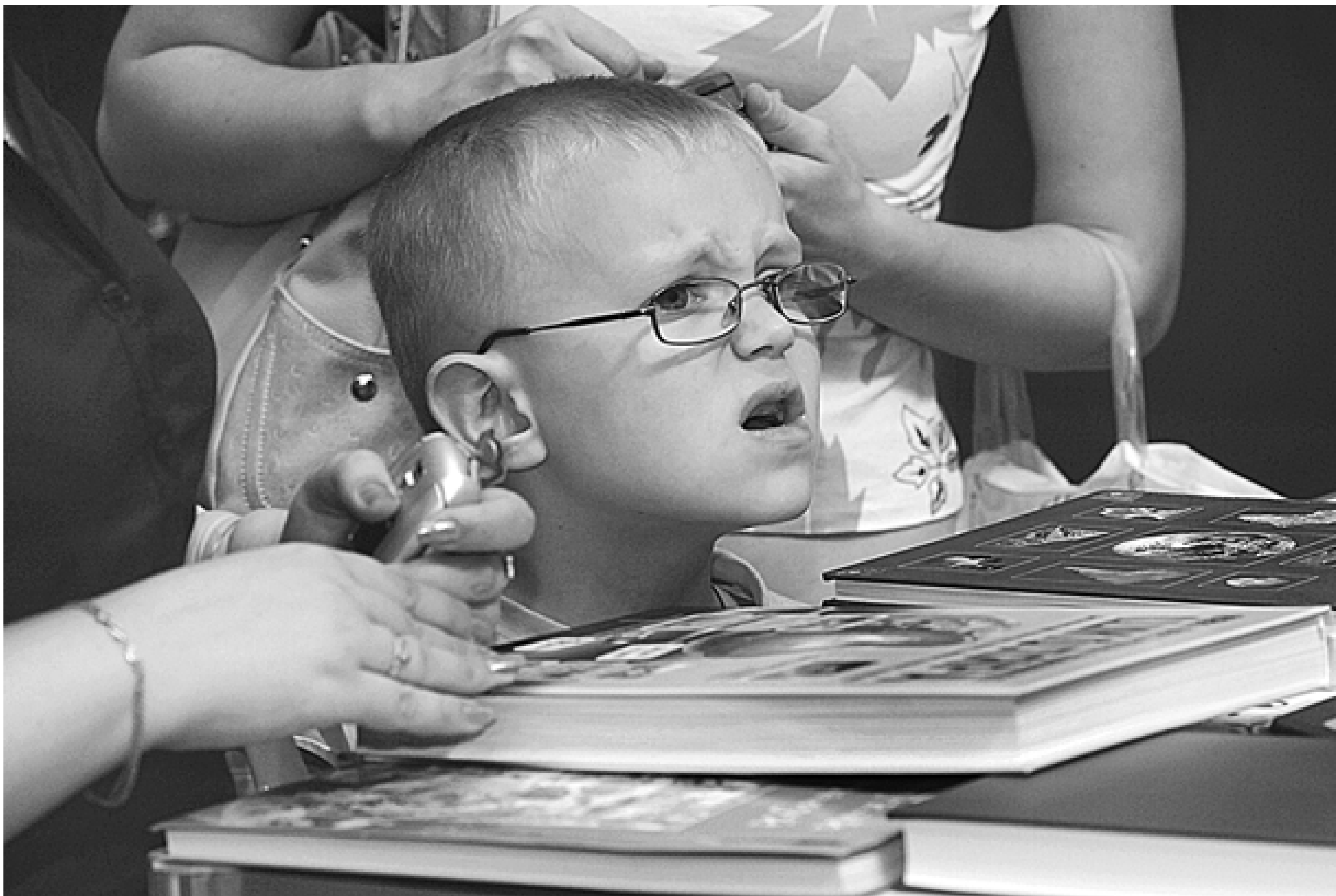

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Золота» естафета триває!

Минулі вихідні виявилися напрочуд врожайними для українських олімпійців, котрі завоювали сім (!) медалей — дві золоті, три срібні і дві бронзові.

Кульова стрільба. Чоловіки. Стрільба зі швидкострільного пістолета на 25 метрів. 1. Олександр Петрів (Україна, Львівська область) — 780.2 (олімпійський рекорд). 2. Шуманн. 3. Рейтц (обидва — Німеччина). «Свою перемогу присвячую Україні і батькам», — такі були перші слова львів'янина Олександра Петріва після звитяги.

Легка атлетика. Жінки. Семиборство. 1. Наталя Добринська (Україна, Вінницька область) — 6733 очки. 2. Людмила Блонська (Україна, Крим/Київська область) — 6700. 3. Фоунтейн (США).

На знімках: Олександр Петрів і Наталя Добринська.

Фото Сіньхуа та Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

В останню годину. Український гімнаст Олександр Воробйов виборов бронзову медаль у вправах на кільцях. Луганчанин поступився лише китайцям Чень Ібеню та Ян Вею.

МАТЕРІАЛИ НА СПОРТИВНУ ТЕМАТИКУ ЧИТАЙТЕ НА 16-Й СТОР.

ПОДІЇ

Лісові пожежі охопили одразу декілька областей

Аномальна спека останнього тижня призвела до численних лісових пожеж на території України. Наймасштабніші займання зафіксовано у Харківській області: між селами Червоний Шахтар та Іванівка Ізюмського району на території на ДП «Придонецьке лісництво» станом на ранок понеділка окремими осередками пожежі охоплено близько 15 га лісу. На ліквідації стихії задіяно 1355 осіб, 134 одиниці пожежної та спеціальної техніки, два вертольоти та два пожежні літаки (від МНС — 353 рятувальники, 50 одиниць техніки, один гелікоптер Мі-8 та два пожежні літаки Ан-32П). Жертв і потерпілих немає. Причина пожежі нині встановлюється. Спекотно від вогню було і в інших регіонах, зокрема, на Чернігівщині, Дніпропетровщині, Полтавщині, Луганщині, Херсонщині та в Автономній Республіці Крим. На щастя, потерпілих немає, **повідомляє прес-служба МНС України.**

СТОР. 4

Просять захистити, але не знають, від кого

Така парадоксальна ситуація склалася в житомирській громадській спортивно-оздоровчій організації «Відпочинок», члени якої вийшли на акцію протесту до будинку облради під час роботи чергової сесії. Це об'єднання вже багато років орендує землю на березі Тетерева, в його членів більше ста човнів. Та, як стверджують, з'явилися невідомі люди, котрі, не надавши жодних документів, вимагають до 1 вересня звільнити територію. Утім, про розірвання договору оренди з «Відпочинком» ніхто не повідомляв, **передає наш власкор Олексій КАВУН.**

КОРОТКО

- Луганщина зібрала майже 1,5 мільйона тонн зерна й посіла перше місце серед степових областей України за врожайністю озимої пшениці.
- «Євро-2012» львівські парки зустрінуть у новій красі: розпочалася їх комплексна реконструкція.
- Кримські податківці встановили порушення під час кожної перевірки в рамках операції «Курорт-2008»

(За повідомленнями Укрінформу.)

Я ВАМ ПИШУ...

Гривню дали, а десять відняли

Кричали по радіо, писали в газетах: «Піднімаємо пенсії і зарплати!». А що вийшло насправді? Кому — копійки, а кому — гривню, однією рукою дали, а другою — десять відняли. Нічого собі підвищення!

Шкода, Юліє Володимирівно, що ви не попрацювали хоча б рік біля землі, як працюють ті, хто вас годує. Ви любите гарно вдягатися, добре їсти, тільки ви не поїли того поту, який їдять трудівники села. Люди з ранку й до ночі бачили лише ферму й поле, де дощ мочив до кісток, а сонце нещадно пекло. Нині виробленим і застудженим суглобам не можемо ніякими ліками зарадити. А ви нам гривню кинули...

Хто молодий, той тікає за кордон на заробітки. А що робити нам, немічним пенсіонерам, коли вже руки не роблять і ноги не носять, як вижити за ці копійки?

Рахіль ПАРАЦУК.

Шилівці Хотинського району Чернівецької області.

Я люблю Україну

Така назва дитячого конкурсу, присвяченого Дню незалежності нашої держави і Дню знань, який проходить у Криму.

За підсумками організованого партією «Єдиний центр» і благодійним фондом «Лірос» всеукраїнського конкурсу визначать переможців у п'яти номінаціях. На півострові визначать 50 кращих робіт юних художників, з яких журі конкурсу відбере 20. У кожній номінації назвуть трьох призерів. Тих, хто посяде перші місця, нагородять грошовою премією у тисячу гривень, другі — по 800 грн. і треті —600 грн. Ще організатори підготували й сім заохочувальних премій для кожної вікової категорії розміром 500 гривень. Автори кращих малюнків поїдуть до Києва на підсумкову виставку, яка відбудеться в перший тиждень вересня.

Віктор ХОМЕНКО.

Молодіє центральний майдан Рівного

До великого національного свята — Дня незалежності — завершиться реконструкція однойменного центрального майдану Рівного, де зазвичай проводяться всі значні заходи міста. На ці цілі з обласного та міського бюджетів пішло 2,5 мільйона гривень. До благоустрою, крім будівельників, залучено й рівненські підприємства та організації, які розміщені поруч з майданом Незалежності.

Олександра ЮРКОВА.

Три свята разом

У День незалежності України районний центр Тисмениця, що на Прикарпатті, відзначить 945-річчя з часу заснування та560-річчя надання місту Магдебурзького права. З цього приводу Кабінет Міністрів прийняв спеціальне розпорядження, яким затвердив склад оргкомітету з підготовки та відзначення цих історичних дат.

Як повідомили «Голосу України» у прес-службі ОДА, головою оргкомітету призначено міністра охорони здоров'я Василя Князевича. Його заступниками стали голови Івано-Франківської ОДА та облради Микола Палійчук та Ігор Олійник.

Дарина НАЗАРЧУК.

ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Візитівка вільної демократичної країни

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Символічно, що книжковий форум проводиться у рамках відзначення великого державного свята. Адже книга є своєрідною візитівкою інтелектуальної та духовної зрілості нації. Вона сприяє розвитку вільного та відкритого інформаційного суспільства, слугує утвердженню та зміцненню нашої державності», —зазначив перший заступник Держкомтелерадіо Анатолій Мураховський під час відкриття виставки-ярмарку.

За його словами, одним із важелів підтримки національного книговидання є реалізація бюджетної програми «Українська книга», основне завдання якої —поповнення національних бібліотечних фондів соціально значущою літературою. Окрім того, він розповів, що за дорученням Президента на нинішній рік внесено пропозиції збільшити фінансування цільової бюджетної програми «Українська книга».

Анатолій Мураховський зауважив: з метою законодавчого закріплення надання без конкурсу та з переважним правом в оренду приміщень видавцям та книгорозповсюджувачам Держкомтелерадіо підготував проект закону «Про внесення змін до Закону «Про оренду державного і комунального майна», який внесено на розгляд до Верховної Ради. Підготовлено законопроект «Про внесення змін до деяких законів щодо державної підтримки розвитку книговидавничої справи в країні», яким передбачено продовження пільг видавцям, виробникам і розповсюджувачам видавничої продукції на найближчі роки.

«Щоб книжкова продукція вітчизняного виробника мала рівні конкурентні умови на власному ринку з російською книгою, Держкомтелерадіо розробив концепцію державної цільової програми популяризації книговидавничої продукції на 2009-2012 роки, яка була затверджена розпорядженням уряду 28 травня цього року», — зазначив він.

Анатолій Мураховський переконаний, що виставка-ярмарок не тільки продемонструє сучасні досягнення вітчизняного книговидання, а й сприятиме подальшому розвитку української видавничої справи та зміцненню міжнародних гуманітарних контактів.

Сергій МЕЛЬНИК.

Зупинити епідемію СНІДу

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Нині на розгляді у Комітеті з питань охорони здоров'я перебуває урядовий законопроект «Про затвердження загальнодержавної цільової програми забезпечення профілактики ВІЛ-інфекції, лікування, догляду та підтримки ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД на 2009—2013 роки». Документ розроблено на виконання указу Президента.

На жаль, за період дії «Національної програми забезпечення профілактики ВІЛ-інфекції, допомоги та лікування ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД на 2004—2008 роки» не визначилася тенденція щодо стабілізації темпів розповсюдження ВІЛ-інфекції/СНІДу. Загалом, переконані фахівці, така тенденція відсутня. Так, за даними офіційної статистики, станом на 01.05.08 в Україні зареєстровано 128 729 ВІЛ-інфікованих, померли від СНІДу 13 443 особи. Протягом 2007 року серед громадян України було зареєстровано 17 669 нових випадків ВІЛ-інфекції, що на 10 відсотків більше за відповідні показники 2006 року. Щомісяця через мережу спеціалізованих лікувально-профілактичних закладів виявляється майже 1,5 тисячі нових випадків інфікування.

У зв'язку з цим, зазначає у пояснювальній записці автор законопроекту міністр охорони здоров'я Василь Князевич, виникла нагальна потреба у розробці нової «Загальнодержавної цільової програми забезпечення профілактики ВІЛ-інфекції, лікування, догляду та підтримки ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД на 2009—2013 роки», спрямованої на запобігання поширенню ВІЛ-інфекції/СНІДу. Мета розробки програми — стабілізація епідемічної ситуації та зниження темпів приросту захворюваності і рівня смертності від ВІЛ-інфекції/СНІДу шляхом реалізації державної політики, основаної на принципах забезпечення доступу населення до широкомасштабних профілактичних заходів, медичних послуг з лікування, догляду та підтримки.

Фінансування програми здійснюватиметься в межах видатків, передбачених у державному бюджеті головним розпорядникам коштів — виконавцями програми, за рахунок коштів бюджетів Автономної Республіки Крим, областей, Києва та Севастополя, а також інших джерел, не заборонених законодавством. Необхідний обсяг фінансування програми, зокрема з державного бюджету, визначається щороку виходячи з конкретних завдань та наявності коштів.

Орієнтовний обсяг фінансування становить, відповідно до законопроекту: «всього за програмою — 3744691,7 тис. гривень, у тому числі з державного бюджету — 2 905 938,4 тис., місцевого бюджету — 360 180,4 тис., інших джерел — 478 572,9 тис. гривень».

Проект закону «Про затвердження загальнодержавної цільової програми забезпечення профілактики ВІЛ-інфекції, лікування, догляду та підтримки ВІЛ-інфікованих і хворих на СНІД на 2009—2013 роки», в розробленні якого брали участь представники громадських організацій, уже погоджений (без зауважень!) з усіма зацікавленими міністерствами та відомствами (окрім міністерств фінансів, праці та соціальної політики, Національної академії наук України). Проект також погоджено з усіма облдержадміністраціями. А на основі програми у регіонах мають бути розроблені регіональні програми щодо протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу.

Прийняття цього проекту дасть змогу ефективніше протидіяти поширенню епідемії в країні, запобігати новим випадкам інфікування і суттєво поліпшити якість життя ВІЛ-інфікованих та хворих на СНІД.

САМОВРЯДУВАННЯ

20 мільйонів гривень на розвиток району

Саме на таку суму днями уклали угоду Білоцерківська районна державна адміністрація з товариством «Євро фінанс ЛТД». Кошти підуть на соціальні програми розвитку місцевої громади.

Нагадаємо: ця компанія уже уклала дві угоди — з міською радою Білої Церкви на 240 мільйонів гривень, що дасть можливість поліпшити ситуацію у місті. І на п'ять мільйонів — із сільрадою сусіднього села Шкарівка, на землях якого будується сучасний сталепрокатний завод.

Як зазначив на прес-конференції голова РДА Роман Плугатор, кошти надходитимуть за чітким графіком. Цього року — три мільйони, наступного — п'ять, а у 2010—2011 роках — по шість мільйонів гривень.

А голова районної ради Валерій Олійник додав: жителі району передусім розраховують на своєчасний пуск сталепрокатного заводу. Адже він стане основним бюджетоутворювальним підприємством — щорічно до місцевої казни надходитиме близько 50 мільйонів гривень.

У свою чергу президент компанії «Євро фінанс» Алі Омран сказав: «Попри той бруд, який вилили на нашу голову, ми вистояли і можемо надати значні суми на розвиток міста і району». Він переконаний: замість того, щоб розпорошувати кошти по кишенях «нагорі», їх краще віддати місцевим людям у вигляді соціальних інвестицій. Алі Омран також додав, що коли сталепрокатний завод почне роботу, то досягнуті соціальні угоди можуть коригуватися і суму соціальних інвестицій може бути збільшено.

Вл. інф.

Нам казка жить і творить помагає...

БАЛАНС ТИЖНЯ

На минулому тижні у списку економічних повідомлень новина погана чергується з дуже поганою. Є й хороші, але якщо вдуматися — оптимістичного мало. Адже, як у казці, прекрасна карета в нас неминуче через певний час перетвориться на гарбуз, а запряжка баских коней — на мишей.

Одна з таких «нечуваних» новин, підхоплених і не раз прокручених деякими засобами масової інформації, — сповільнення інфляції. Мовляв, слава нашим «добрим феям» — керівникам з високих столичних кабінетів, що довго і завзято махали чарівною паличкою і домахалися до того, що змогли стримати зростання цін. Чудесним перетворенням є просте, дуже прозаїчне пояснення. Ситуація, як кажуть експерти, сезонна, повторюється в літні місяці щороку. А в ролі чарівної палички виступила простісінька зелень. Не та, звичайно, яку накопичує у швейцарських банках багато хто з наших політичних лідерів. Ідеться про овочі та фрукти, що мають звичай виростати в цей час у садах і на городах. Якщо стара картопля ще три місяці тому коштувала 3 гривні за кілограм, то молода тепер іде за 1,5 грн. Приблизно те саме відбувається і з капустою, морквою тощо. От і весь фокус стабілізації. Скоріше за все, хоч як то сумно звучить для нас, споживачів, усі чари розтануть до середини осені. Тоді, щоб перемогти інфляцію, уряду замало буде просто помахати морквиною.

Про те, що метаморфози цінників на прилавках просуваються у бік збільшення, заявляють і в регіонах. У Харкові вартість хлібобулочних виробів на початку минулого тижня підскочила в середньому на 10-12 відсотків. А місцева облдержадміністрація, посилаючись на те, що пальне і добрива постійно дорожчають, оприлюднила малоприємний прогноз: хліб в області не дешевшатиме. І це попри мало не рекордний врожай у країні — зернових зібрали вже майже 40 мільйонів тонн. Тож прощавай, казко з гарним кінцем! Хоча для мене, як споживача, причини, що породжують майбутнє подорожчання, пролунали не зовсім переконливо. Адже зростання цін на добрива і пальне насамперед мало б підняти й ціни на зерно, щоб ті, хто його виростив, хоча б не прогоріли. Ба ні —колосові, у порівнянні з минулим роком, упали в ціні майже вдвічі. А буханець на прилавках тільки дорожчатиме. Оце так справді чарівні перетворення!

Для того, щоб зрозуміти, кого наш «золотий колос» озолотить, варто кинути погляд за тридев'ять земель. Мінагрополітики знову збільшило прогноз на експорт зерна. У нинішньому маркетинговому році його обіцяють вивезти за межі країни більш як 17,5 мільйона тонн. Виходить, посередники скуповують пшеницю за мізерними цінами, а продають за світовими. Та й по всьому! Можливо, в самих продажах хлібних культур за кордон, з огляду на щедрий ужинок, нічого негожого немає. Тільки от для економіки було б краще, якби ми вирощене зерно пропустили, скажімо, через тваринництво. Виникли б тоді додаткові робочі місця, і податкові відрахування в бюджет зросли б. А головне —з'явилися б шанси втихомирити ціни на м'ясо на прилавках. Загалом, багатіла б уся країна, а не окремо взяті компанії, котрі торгують зерном. Але, мабуть, така аграрна політика вигідна і столичним чиновникам.

На минулому тижні прийшла звістка про те, що нашим молочним заводам у Москві знову дали одкоша. З 20 серпня за результатами чергової перевірки Россільгоспнагляду постачати продукцію в РФ зможуть тільки сім українських переробних підприємств. Багато хто одержав відмову через невідповідність товарів, що випускаються, поставленим ветеринарним і санітарним вимогам. Звідси висновок: українським селянам заводи за здану на переробку сировину платитимуть ще менше. Хоча літо — сезон великого молока, а під час жнив аграрії рахують кожну копійку. Але, схоже, нова «молочна війна» з Росією, з огляду на позицію України стосовно Грузії, — це надовго.

А якщо згадати газові перспективи — тут казка тільки починається. Національна комісія з регулювання електроенергії затвердила нові ціни на блакитне паливо. Для населення з 1 вересня газ у середньому подорожчає на 13 відсотків. Так що жили собі дід та баба. От тільки добра наживати у них якось не дуже виходило...

Валерій ДРУЖЕНКО.

Посередники скуповують пшеницю за мізерними цінами, а продають за світовими

Зроблено набагато менше, ніж сподівалися

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відтак Віктор Ющенко оглянув відбудовні роботи на ділянці дороги Верхній Ясенів—Устеріки й розкритикував «Укравтодор» за їхню неефективність. Він звернув увагу керівника Державної служби автодоріг Петра Кравчука на необхідність суттєвого прискорення темпів цих робіт. За словами Президента, за три тижні, що минули, «зроблено набагато менше, ніж сподівалися». Він нагадав, що лише на Івано-Франківщині стихія зруйнувала понад 400 мостів, однак на сьогодні збудовано 15 відсотків тимчасових автомостів та 20 відсотків пішохідних. Водночас глава держави зауважив, що за виконані в регіоні роботи «Укравтодор» не отримав 45 мільйонів гривень. «Є закон України, який зобов'язує уряд ритмічно виділяти ці кошти», — наголосив він. Президент нагадав, що на відновлення доріг, берегоукріплення та мостів області передбачено майже 350 мільйонів гривень, а виділено лише 50 мільйонів, і повідомив, що має намір зробити серйозні висновки стосовно тих структур, які не допрацювали у питаннях ліквідації наслідків стихійного лиха.

У місті Галичі Президент ознайомився з початком будівництва 20 будинків для постраждалих від повені. Він запевнив потерпілих, що кошти на капітальний та поточний ремонти пошкоджених будинків уже виділено. Для кращого вирішення житлової проблеми, зазначив глава держави, місцева влада має провести повторну інвентаризацію постраждалого від стихії житла, на якій наполягає група місцевих жителів. Звертаючись до голів державних адміністрацій шести областей, постраждалих від стихії, Віктор Ющенко особливо наголосив: останнім днем введення в експлуатацію таких осель має бути 15 листопада. А якщо цього не буде зроблено до зазначеної дати на тій чи іншій території, то її керівник має подати у відставку.

Під час наради в Івано-Франківську глава держави повідомив, що сьогодні, 19 серпня, планує провести розширене засідання Ради національної безпеки і оборони, присвячене ходу робіт із подолання наслідків стихії у місцевостях, оголошених зоною надзвичайної екологічної ситуації. На ньому будуть заслухані звіти голів державних адміністрацій областей, окремі місцевості яких постраждали від повені. Окрім того, планується заслухати проміжний звіт Генпрокуратури і міністра з питань надзвичайних ситуацій. Президент наголосив, що лише через відповідне оснащення міністерства можна забезпечити «ефективне використання його зусиль».

Віктор Ющенко також зазначив, що йтиметься про запровадження в Україні ефективної системи загальнонаціонального оповіщення населення: «західні території повинні бути технічно більш підготовлені до такого роду викликів».

Окремим важливим питанням, яке може бути включене до порядку денного засідання РНБО, стануть проблеми лісового господарства та несанкціонованої вирубки лісу. «Я все зроблю, щоб на засіданні РНБО було прийнято рішення про заборону суцільної промислової вирубки лісу», — заявив Президент. «Нам треба вимагати в цьому секторі господарства максимально широкого впровадження сучасних технологій і охайного ставлення до навколишнього середовища», — вважає Віктор Ющенко. За його словами, силові відомства у грудні, напередодні новорічних свят, мають провести спецоперації, мета яких — недопущення неконтрольованої вирубки молодого лісу.

Президент також пропонує провести позачергове засідання уряду. Глава держави хоче, щоб на ньому розглянули питання пооб'єктного фінансування дорожньої інфраструктури та водного господарства, ушкоджених повінню. На думку Віктора Ющенка, відсутність пооб'єктного фінансування є найбільшою проблемою, яка заважає ефективній роботі з відновлення зруйнованих доріг. Він наголосив, що хоч би як надалі реалізовувався план відбудови дорожньої інфраструктури, до 1 вересня мають бути готові всі мости, в тому числі пішохідні, які забезпечують доступ дітей до шкіл.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

«Мабуть, нас врятували молитви...»

СВІДЧЕННЯ ОЧЕВИДЦЯ

Нещодавно до корпункту «Голосу України» зателефонувала жінка, чоловік якої помер під час останньої розбурханої стихії. Плачучи, вона розповідала, що на літо її чоловік–пенсіонер, як завше, виїхав з міста у родинне село, де жив у батьківській хаті, доглядав невеликий город. Тут його й застала повінь. Жінка каже, що три доби він провів на горищі, а вона весь час телефонувала в усі інстанції, щоб його звідти забрали. «Мені відповідали, що інформацію передали куди слід. Але чоловік, з яким зв'язувалася по мобільному, щоразу відповідав, що ніхто за ним не приїжджав». Останній раз жінка говорила з чоловіком у суботу ввечері. Він просив води. У неділю зв'язку з ним уже не було. А ввечері їй подзвонили, що він помер. Медики констатували природну смерть. «Коли чую по телевізору, як рятувальники допомагали людям, то хочу кинути в екран каменем, — голосить жінка. — Бо, може, когось і врятували. Та не мого чоловіка», — гірко каже вона.

Мабуть, коли люди трохи оговтаються від біди, що багатьох залишила в одній сорочці, вони ще не раз повертатимуться до тих подій. Та вже сьогодні очевидно, що не все було під силу рятувальникам. І не тому, що не хотіли когось рятувати, а тому, що часто могли протиставити стихії хіба що власні геройство і мужність.

Про те, як доводилося рятувальникам, добре знає голова Тлумацької райдержадміністрації **Василь СЕНІВ (на знімку)**, який у ті дні очолив бригаду зі спасіння мешканців населених пунктів на території Петрилівської сільради, яких велика вода загнала на горища та дахи, а могла — і на той світ.

— У четвер, 24 липня, почала прибувати вода, і разом з головою Петрилівської сільради Ольгою Домин ми об'їхали село та прилеглі до нього хутори, — згадує Василь Іванович. — Просили людей евакуюватися, бо буде великий підйом рівня води. Та з мене лише кепкували. Мовляв, ти ще молодий голова, працюєш недавно і все перебільшуєш. А ми живемо тут давно, бачили не одну стихію, то переживемо й цю. Як на мене, отака безпечність і легковажність — найбільша біда наших людей. А як вода підступила під стріхи, знявся гвалт. «Заберіть нас з дахів!» — просять звідусіль. Та зробити це було вже дуже складно.

У п'ятницю на поміч прибула бригада рятувальників з Тернополя. На той час дорога до хутора Забіччя, що розташований найближче до Дністра, зникла під водою, а сам хутір опинився на острові. Громи, блискавки, град, злива не вщухали. Маневрувати на ПТЗ (плаваючому технічному засобі. — **Д. Н.**) було надзвичайно важко, бо потоки води були надто бурхливі. З води стирчали верхи дерев, електричних опор, газові труби, комини будівель. А о 21-й годині, коли стемніло, люди стояли на дахах і кликали на допомогу блиманням ліхтариків. Дібратися на ПТЗ до них було неможливо, тільки на човнах, які течія весь час норовила знести у Дністер.

На щастя, тими човнами дуже добре керували прикарпатські міліціонери. Особливо допоміг дільничний Любомир Бельбас. Він проживає в Івано-Франківську, а тут працює. Я був вражений, як добре він знає тутешніх людей і орієнтується на місцевості. Бо часто нам телефонували: «Заберіть таку-то» — і називали вуличне прізвисько. То цей міліціонер завжди знав, про кого йшла мова, та ще й де знаходиться те обійстя. Любомир не раз ризикував власним життям, коли виносив на плечах убрід вагітних і діточок. Особисто він врятував багатьох людей. Було й так, що сусіди давали неправильну інформацію. Ми з великим трудом добираємося до якоїсь хати, а з'ясовується, що ту людину звідти вже давно евакуювали.

Десь о першій годині ночі ми напоролися на якийсь стовп, пробили днище ПТЗ і він почав набирати воду. На борту було близько 30 осіб, серед них — діти і жінки. Треба було шукати берег, але зорієнтуватися, де він, не могли. Навколо стояла суцільна темінь. З води витикалися стріхи і комини. Стрімка течія крутила машину між вербами. Ми наїхали на електроопору. Стовп упав, ліхтарі розбилися, але, на щастя, нікого не вбило. Просили Бога, аби не заглох двигун, бо тоді той плавзасіб миттєво б потонув. Ситуація була жахлива. Ольга Домин весь час молилася. Може, то її молитви дійшли до Бога і він допоміг нам. Петрилівські люди, почувши шум мотора, ліхтариками дали нам знати, де берег. І так ми врятувалися...

Загалом за п'ятницю—неділю зняли з дахів 130 людей. А дехто так і не захотів спускатися з горищ. У неділю, коли вже пригріло сонечко, ми подавали їм хліб, воду і кличемо: ходіть до нас. А вони відповідають: «Як візьмете мою козу та свиню, то і я з ними піду». А як їх візьмеш, коли тут і людей важко з даху зняти. Хоч зауважу, що селяни майже всю живність, крім курей та гусей, таки врятували на горищі й мало що потопилося. А ми найбільше щасливі тим, що в районі обійшлося майже без жертв. Лише, на жаль, дворічна дитинка, котра посковзнулася і впала в розлитий потічок, втопилася. Та один чоловік помер від інфаркту. Медики констатували природну смерть, хоча, може, якби не було стихії, він би не нервував і не помер. Ще одного чоловіка з інсультом винесли на руках і врятували, а іншого, що збожеволів, доправили до івано-франківської лікарні.

— Стихія оголила багато проблем, — каже Василь Іванович. — Скажімо, чому рятувальники не мають рації? Адже мобільні телефони на дощі попромокали і відключилися. Й зона охоплення тут слабка. Та навіть якби вони працювали, то що тут почуєш, коли кругом ревуть хвилі, в небі гримить, ще й мотор гуде так, що і свого голосу не почуєш? Знову ж таки — де сучасні рятувальні засоби? Адже потім почули, що ПТЗ, на якому рятували людей, 1960 року випуску. Не дивно, що в нього дно пробилося. Бо те дно таке проіржавіле, що його пальцем можна проткнути.

...Стихія нахлинула, наробила лиха і минула. Людям тією чи іншою мірою відшкодують збитки. Але на найголовніші запитання так і немає відповіді: коли ми будемо готові до викликів природи — і в ментальному, і в економічно-технічному плані? Доки людський героїзм прикриватиме прорахунки наших зверхників-чиновників?

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.
Фото автора.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 156 (4406)
ВІВТОРОК, 19 СЕРПНЯ 2008

В Україні ранні зернові та зернобобові культури зібрано на 95% площ, намолочено майже 41 млн. тонн зерна *(Укрінформ)*

Залізниці України у 2008 році вже перевезли майже 6 млн. тонн зернових вантажів *(Укрінформ)*

У НОМЕР

«Вишитих» кататимуть безкоштовно та вручатимуть їм призи

Хмельницька обласна організація Конгресу Українських Націоналістів виступила з ініціативою проведення акції «Одягни вишиванку». Організація закликає подолян святкувати День прапора та День незалежності України в українських національних строях. На адресу місцевих рад та адміністрацій у Хмельницькому, Старокостянтинові, Кам'янці-Подільському, Шепетівці, Славуті та Нетішині надійшло звернення КУН із пропозицією забезпечити безкоштовний проїзд комунальним транспортом їх жителям та гостям, які впродовж 23 та 24 серпня будуть одягненні в національний одяг, а також синьо-жовті футболки. Торік кунівці ініціювали таку само акцію і щиро дякують владі Кам'янця-Подільського, яка зуміла знайти спільну мову з перевізниками. Усіх «вишитих» тут возили безкоштовно.

Цьогорічна акція обіцяє бути ширшою. Перевізники Кам'янця-Подільського готові знову піти назустріч патріотам і сподіваються, що їх підтримають колеги в інших містах. Як запевнив голова спілки «Спас» Микола Чайковський, водії також подбають, щоб у салонах звучала не низькопробна попса, а українські народні та патріотичні пісні. Окрім того, з ініціативи міського голови Анатолія Нестерука в місті влаштовують парад вишиванок, володарям найкращих вручать призи. Нагородження пройде в оновленому до свята сквері «Водойма», де за багато років уперше запрацював фонтан.

Вл. інф.

Тортури — для власної доньки

Колишній учасник бойових дій у кількох гарячих точках, батько двох дітей, встановив правила виховання, наближені до бойових, і в своїй родині. За найменшу провину одним з покарань стало півсотні віджимань від підлоги. Жертвою обрав старшу дівчинку: батько наказав їй віджатись сто разів. Коли донька знесилено впала і почала проситись відпустити її, чоловік вдарив дитину кулаком по спині і змусив продовжувати силову вправу. А сам відрізав телефонний кабель, склавши його вдвоє, почав лупцювати бідолашну у такт намаганням зробити ще хоч один рух. Тортури тривали протягом півгодини — поки на виклик матері слідчо-оперативна група Хмельницького РВ УМВСУ їхала до села. Уся спина дитини була в крові. Згідно із висновком експертизи, дівчинці було завдано близько півсотні ударів. Потерпіла лікується і перебуває під наглядом психолога. А на горе-батька чекає лава підсудних.

Вл. інф.

Загинули пасажири мікроавтобусу

У Чернігівському районі, поблизу села Пакуль мікроавтобус «Volkswagen LT 28» раптово зійшов з траси і зіткнувся з деревом. Унаслідок дорожньо-транспортної пригоди загинули чотири особи, трьох пасажирів з тяжкими травмами доставлено у Славутич та Чернігів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Лісові пожежі охопили одразу кілька областей

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Уже кілька тижнів на Запоріжжі густі чорні дими застилають обрії. Селяни підпалюють зібрані поля, а через спеку та сильні вітри вогонь часто виходить з-під контролю й перекидається на полезахисні смуги та лісові масиви. Лише за минулий тиждень рятувальники області 282 рази виїжджали на гасіння пожеж на відкритій місцевості, котрі пошкодили майже 190 гектарів зелених насаджень.

Одна з таких пожеж виникла в Крутоярівському лісництві поблизу села Розумівка Запорізького району **(на знімку)**. Тут на площі 12,5 гектара вигоріли суха трава та хвойні дерева. Аби зупинити стіну полум'я, рятувальникам довелося задіяти 14 пожежних машин та 67 бійців аварійно-рятувального загону спеціального призначення, **повідомляє наш запорізький власкор Микола МАНЬКО.**

Фото Миколи МАНЬКА.

86 гектарів дерев знищив вогонь

На Полтавщині вогонь знищив 86 гектарів лісу. **Як розповіли «Голосу України» в прес-центрі ГУ МНС України в області**, матеріальні збитки оцінюють у мільйони гривень. Через 37-градусну спеку і вітер за півгодини — поки прибули пожежники — полум'я поширилося на 15 гектарів лісу. Пожежа виникла поблизу сіл Мар'янівки, Руденківки й Пудлівки Новосанжарського району. Стихію вдалося приборкати. Загалом знищено 86 га лісу, з них 42 га — верхового, **повідомляє наш полтавський власкор Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

«Зону бойових дій нагадував у ці дні Лутугинський район»

Вихідні були напруженими й для пожежних-рятувальників Луганщини. За сигналом тривоги їм доводилося виїжджати кожні вісім хвилин (близько 300 разів) — аби загасити палаючий ліс та суху траву. Найбільше полум'я зайнялося на території Білокуракинського лісомисливського господарства: в районі села Луб'янка згоріло 37 гектарів хвойних дерев. 100 га вдалося врятувати, не давши вогню перекинутись на село Бунчуківка, де проживає близько двох тисяч людей. Зону бойових дій нагадував у ці дні Лутугинський район: через займання сухої трави і стерні людям та машинам довелося пересуватися крізь густий дим. Шлях перекривали обвуглені дерева, що стало причиною численних ДТП, кількість яких за останні два дні в області збільшилася в кілька разів, **передає з Луганщини наш власкор Алла АНТІПОВА.**

Завинили військові?

А от у лісному масиві Остерського військового лісгоспу, що на Чернігівщині, у вихідні вогнем знищено 20 приватних будинків та пошкоджено 350 гектарів хвойних дерев. Учора в роботах з ліквідації лиха брало участь 1054 особи, 116 одиниць пожежної та спеціальної техніки, пожежний літак АН-32П. За попередніми висновками, причиною надзвичайної ситуації могли стати стрільби на військовому полігоні, **повідомляє наш чернігівський власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

У Криму — все в диму

Не все спокійно й на Кримському півострові: у суботу біля села Тополі Бахчисарайського району підрозділи МНС, пожежної охорони та працівники лісництва гасили степово-лісову пожежу протягом дня на площі 25 гектарів. Попри великий вітер вогонь вдалося локалізувати.

Довелося вогнеборцям протистояти вогню й на території Національного космічного центру під Євпаторією, який лише дивом не пошкодив кілька радіолокаційних станцій Національного космічного центру України. Фахівці визначили, що надзвичайна ситуація сталася через недотримання правил безпеки, **передає з Криму наш власкор Віктор ХОМЕНКО.**

Причина лиха — неконтрольований підпал сухостою

Минулих вихідних вогнеборці Дніпропетровщини теж не нудьгували. За повідомленням Центру пропаганди ГУ МНС України в області, у Павлоградському районі вигоріло 70 га лісу. А в неділю необережність з вогнем призвела до загоряння 0,5 гектара лісової підстилки у селі Шульгівка Петриківського району та 40 гектарів сухої трави поблизу села Проточі Царичанського району. І хоч винуватцями поки що вважаються «невідомі особи», встановити їх неважко, вважає начальник обласного управління лісового та мисливського господарства Василь Клешня. Бо головна причина лиха — неконтрольований підпал сухостою, **повідомляє з Дніпропетровщини Тетяна ПЕТРОВСЬКА.**

Береги вже чисті

Плесо Дністра, що було закрите заторами із сміття від недавніх повеней, нині вільне для судноплавства, заявляє очільник Кам'янець-Подільської райдержадміністрації Ростислав Ярема. Найбільше доклали сил до прибирання працівники Національного природного парку «Подільські Товтри». Стимулювало їх, очевидно, і рейтингове голосування, що триває в Україні з метою визначення семи чудес природи країни. Подільські Товтри лідирують із величезним відривом! Тож навіть у місцях, малодоступних для заїзду техніки, весь бруд прибрано. Щоб уявити, скільки його нанесла річка, заступник директора Національного парку Юрій Боєв називає цифру: лише з десятигектарного відтинку Дністра в селі Сокіл вивезли 14 тракторних причепів непотребу. Улюбленими видами відпочинку кам'янчан та гостей міста є уїк-енди на березі річки, прогулянки на теплоході по Дністру, риболовля.

Віра ШПИЛЬОВА.

Уся інформація про річки — в одній програмі

Науковці Вінницького технічного університету завершили роботу над створенням комп'ютерної програми «Річки України». В ній закладено всі відомості про великі водні артерії держави — їхні параметри, кількість води в басейні, наявність розміщених об'єктів на річках і вздовж берегів, якість води, дані про скиди і водозабори тощо.

— Наша програма дає можливість «ходити» по річковому басейну і знімати будь-яку інформацію, — каже її керівник, доктор технічних наук, професор Віталій Мокін. — Після останньої повені на Дністрі актуальність нашої роботи підвищилася, тож вирішили продовжити її, щоб ще більше розширити інформацію про дві підступні річки — Тису і Дністер.

Програми вінницьких науковців, за словами Віталія Мокіна, розраховані насамперед на керівників органів державної влади та екологічних служб, які здійснюють природоохоронну діяльність. Вартість програми «Річки України» — 50 тисяч гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ФОТОФАКТ

Турботами Черкаської облради та обласної організації Товариства Червоного Хреста України 48 дітям-сиротам області, які у вересні підуть до першого класу, придбано учнівську форму та шкільне приладдя.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

З операційного столу — до роботи

Унікальну операцію з повного відновлення руху руки після важкої травми провели у травматологічному відділенні Хмельницької міської лікарні. Для того, щоб у пацієнта відновити функції передпліччя і кисті, хірурги імплантували спеціальний ендопротез. Операцію успішно провів лікар з тридцятирічним досвідом, завідувач травматологічного відділення Олексій Стефанчук. Хворий у післяопераційний період не потребує навіть звичної гіпсової фіксації. Вже на другий день після оперативного втручання може самостійно здійснювати рухи в ліктьовому суглобі. Окрім хмельницьких лікарів, такі операції поки що проводять лише в одному з інститутів Польщі.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

На Полтавщині вогонь знищив 86 гектарів лісу

Росіяни стверджують, що виводять війська з території Грузії

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадаємо, 17 серпня під час телефонної розмови з Президентом Франції Ніколя Саркозі Президент РФ Дмитро Медведєв пообіцяв у понеділок почати виведення військового контингенту з грузинських населених пунктів на територію Південної Осетії.

«...Росія починає відведення військового контингенту, доданого на посилення російським миротворцям у зв'язку із грузинською агресією проти Південної Осетії, у визначену рішенням СКК 1999 року зону безпеки і власне на територію Південної Осетії», — **повідомила прес-служба Кремля.**

Водночас Президент Грузії Михайло Саакашвілі заявив, що Грузія готова до переговорів з Росією для вирішення всіх спірних питань. Про це він сказав у зверненні до нації, **повідомляє портал Грузія-onli ne.**

Місто Горі на заході Грузії розграбоване мародерами. **Як повідомляє Бі-бі-сі,** про це заявили представники ООН, які прибули в місто в неділю з першим гуманітарним конвоєм.

«Будинки, схоже, пошкоджені не сильно, однак скрізь видно сліди масового мародерства, якому піддалися і магазини, і приватне житло», — йдеться в заяві Управління Верховного комісара ООН у справах біженців.

Агентство Рейтер передає, що представникам ООН удалося виявити в Горі лише невелику групу людей, які не залишали місто під час бойових дій. Одержати гуманітарну допомогу на центральну площу прийшли не більш як 50—60 жителів Горі.

Загалом, за даними ООН, через грузино-російський конфлікт біженцями стали 158,6 тисячі жителів Грузії.

Фото з сайту http://gpu.ua/ «Газети по-українськи»

Цхінвалі.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

До Горі повертаються біженці.

Також у понеділок стало відомо, що президент Південної Осетії Едуард Кокойти відправив у відставку уряд республіки. Крім того, президент Південної Осетії підписав укази про введення в республіці надзвичайного стану і створенні надзвичайної комісії.

Водночас Едуард Кокойти висловив упевненість, що новий уряд працюватиме ефективніше. «Я хочу створити уряд без інтриг, чиновник повинен працювати для народу, а не у своїх особистих інтересах», — зазначив президент Південної Осетії. За його словами, у Цхінвалі нині стабільна обстановка. «Поки що в Південній Осетії шукають зниклих безвісти — їх досить багато, займаються сумними ритуальними обрядами. Одночасно йде розподіл гуманітарної допомоги. З дня на день почнеться подача води у Цхінвалі, відновлення електропостачання. І життя потихеньку ввійде у своє русло. Природно, зусилля мають бути вжиті воістину титанічні для того, щоб відновити те, що було зруйновано», — заявив південноосетинський лідер.

Борги «вибивають» по телефону

Про необхідність сплатити борги за комунальні послуги у Вінниці нагадують по телефону. Двадцять організацій міста уклали угоди з фірмою «Радіо», після чого в автоматичному режимі неплатникам повідомляють про необхідність розрахуватися за спожите. Раз на тиждень з 9-ї до 21-ї години у квартирах боржників озивається телефон і від імені теплопостачальної організації чи ЖЕКу по телефону називають суму боргу, а також нагадують про штрафні санкції.

— Якщо у списку перед обдзвоном налічується 500 неплатників, то вже через день-другий їх кількість зменшується до трьохсот, — каже керівник фірми «Радіо» Сергій Бутирський. — І це при тому, що нині час відпусток, люди не сидять удома. Восени, сподіваюся, процес піде активніше.

Вартість одного дзвінка для підприємства-замовника — 15 копійок. У списку боржників нині більше десяти тисяч споживачів комунальних послуг.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Конкурс молодих ідей

Серед переможців конкурсу бізнес-планів молодих підприємців, що відбувся на Рівненщині, — соціальний проект Олександри Гетун з обласного центру «Майстерня добра». Фактично це програма розвитку мистецьких здібностей дітей-інвалідів в інтернатах через залучення їх до роботи над розмальовуванням ужиткової кераміки. Цікавими були й проекти «Світ малюка» щодо забезпечення психологічної та медичної підтримки сімейних пар, вагітних жінок та дітей від 9 місяців до 5 років, щодо послуг з оригінального авторського графічного дизайну, організації соціального гуртожитку для юнаків та дівчат тощо. Голова Рівненської облдержадміністрації Віктор Матчук пообіцяв фінансову підтримку для впровадження цікавих проектів та вручив автовам гарантійні листи.

Олександра ЮРКОВА.

Фіналістів «Великого серця...» посвятили у волонтери

Випускники шкіл–інтернатів з різних куточків України успішно пройшли Програму адаптації до соціуму в рамках Всеукраїнського проекту «Велике серце маленького життя». Підсумки піврічної роботи підбивали днями організатори проекту: Група компаній «ФОКСТРОТ», благодійний фонд «Крона» холдингу «НІКО» та Місія соціальної допомоги дітям Української православної церкви.

Сьогодні 12 щасливчиків, котрі за результатами творчого анкетування стали учасниками програми, вже є студентами середніх спеціальних та вищих навчальних закладів. Шість місяців підлітки перебували під пильною увагою організаторів: пройшли медичне обстеження, психологічні тренінги та профорієнтаційну підготовку. До того ж отримали юридичну допомогу і репетиторські послуги для вступу до вишів.

— З благословення Української православної церкви ми стали духовними батьками для цих дітей і самі духовно збагатилися завдяки спілкуванню з ними, — поділився з журналістами співголова оргкомітету проекту, голова ради співзасновників Групи компаній «ФОКСТРОТ» Георгій Дігам. А його заступник Тарас Чекурда додав, що за цей час учасники програми з підшефних холдингу перетворилися на повноправних колег «фокстротівців» із соціальної роботи: «Зараз вони перебувають у тому віці, коли є величезний запас життєвої енергії, яку треба витрачати на користь. Тому дуже важливо, щоб разом з ними були люди, які поділяться своїм досвідом і скерують у правильний бік».

Організатори запевнили, що не залишать своїх підопічних і надалі стежитимуть за їхніми успіхами. Самі ж випускники вже висловили бажання допомагати наступним учасникам програми. Для цього їх урочисто посвятили у волонтери.

— Свій шанс стати кращими ці діти вже використали, але саме посвячення у волонтери дає їм можливість полегшити життя друзів по школі-інтернату і застерегти своїх наступників від помилок, — сказав голова Місії соціальної допомоги дітям УПЦ архімандрит Філарет.

Наталія ОВДІЄНКО.

На знімку: посвята у волонтери фіналістки «Великого серця» Таїсії Младинової.

Фото надано ГК «ФОКСТРОТ».

СВІТ КОРОТКО

ПАКИСТАН

Мушарраф іде у відставку

Президент Пакистану Первез Мушарраф, виступаючи вчора зі зверненням до народу, оголосив про свою відставку. «Заява про відставку буде направлена спікеру Національної Асамблеї сьогодні», — заявив він, водночас відкидаючи обвинувачення в тому, що його невміле керівництво призвело країну до економічної кризи. «Моїм наміром було врятувати Пакистан від кризи», — заявив Мушарраф. — Усе, що я робив на посаді президента, матиме сприятливі наслідки для Пакистану в довгостроковій перспективі». Нагадаємо, що Мушаррафа обвинувачували в поваленні демократично обраної влади дев'ять років тому, незаконному звільненні суддів Верховного суду, запровадженні надзвичайного стану в листопаді 2007 року, розстрілі Червоної мечеті в Ісламабаді та інших злочинах. Добровільна відставка в даному разі гарантує недоторканність колишнього лідера Пакистану. У неділю, 17 серпня, правляча коаліція Пакистану означила президентові країни Первезу Мушаррафу останній термін для прийняття ним рішення про відставку — найближчі два-три дні. При цьому представники коаліції також заявили, що всі необхідні для імпічменту документи підготовлено, і вони розглядатимуться в парламенті на початку наступного тижня.

США

Залишають домівки через шторм

Туристи і мешканці островів Флорида Кіз покидають курортну зону на півдні американського штату Флорида через тропічний шторм «Фей», що наближається». Згідно з оприлюдненими даними місцевої влади, з цієї частини штату в безпечніші райони мають переміститися більш як 25 тисяч осіб. Ситуація ускладнюється тим, що острови зв'язує між собою вузька дорога з низкою мостів. На трасі в напрямку до материкової частини Флориди стоять багатокілометрові пробки. Рятувальні служби штату вже підготували декілька сховищ, де люди зможуть перечекати стихійне лихо.

КИТАЙ

Заборона на ввезення Біблії

Група американських християн відмовляється залишати аеропорт китайського міста Куньмін, де митниця в неділю вилучила в них 315 екземплярів Біблії. Громадяни США представляють організацію, що базується в штаті Вайомінг і займається розповсюдженням у різних країнах світу Біблії та інших християнських матеріалів. Вилучені екземпляри Біблії були китайською мовою. Інцидент стався через те, що в КНР легальна публікація Біблії здійснюється тільки одним підприємством, яким керує проурядова християнська організація.

В Одесі представлено фільм про Олександра МАРИНЕСКО, легендарного командира підводного човна *(Укрінформ)*

Бельгійські бізнесмени готові брати участь у розвитку перевезень по Дніпру *(Укрінформ)*

ПРОБЛЕМА

ХАРКІВ

Ліфти страждають від вандалів

У Харкові буде створено завод з виготовлення ліфтових кабін. На ньому збираються робити як самі кабіни, так і окремі комплектувальні до них, а також багато інших деталей, котрі часто виходять з ладу або псуються безсовісними пасажирами. Для підприємства вже придбано необхідне обладнання. Воно почне роботу у вересні й випускатиме до 100 кабін на місяць. Там, швидше за все, робитимуть і кнопки для виклику ліфтової кабіни за спеціальною антивандальною технологією.

Підприємство вже оголосило набір висококваліфікованих робітників. Найкращі механіки в роки розвалу виїхали на заробітки до Росії. А щоб залучити на роботу молодь, «Харківміськліфт» надає молодим робітникам низку соціальних гарантій: видача путівок у санаторії, надання житла тим, хто гостро потребує, корпоративний відпочинок за межами міста у вихідні дні.

Директор комунального спеціалізованого підприємства «Харківміськліфт» Анатолій Кандауров каже, що головне завдання підприємства не так визволяти пасажирів з застряглих ліфтів (ці проблеми вирішуються успішно завдяки оперативному підрозділу, забезпеченому автомобілями, радіозв'язком та всім іншим необхідним технічним оснащенням), як створити необхідну технічну базу для своєчасного ремонту й відновлення ліфтового господарства. Воно чимале — у Харкові більше 9 тисяч ліфтів, з них 6,5 тисячі — в будинках комунальної власності.

У той же час нині в місті років десять не працюють ліфти у 24 під'їздах, а також простоюють так звані другі ліфти з метою економії. Проблемою залишається розкрадання ліфтового обладнання. Крадуть кабелі, алюмінієву обшивку дверей, котушки і навіть цілі двигуни. Трапляються повністю розкрадені порожні шахти.

Микола КОСИЙ.

Дмитро МЕДВЕДЄВ: «Життя не являє собою нічого виняткового»

Видатному радянському партизанові-розвіднику — 110 років.

Герой Радянського Союзу, полковник, командир партизанського з'єднання Дмитро Медведєв народився 22 серпня 1898 р. в містечку Бежиці під Брянськом у сім'ї робітника. З жовтня 1917 року він — учасник революції, роззброював поліцію, працював у спілці металістів та Брянській раді робітничих, селянських і солдатських депутатів. Під час громадянської війни — в Червоній Армії. Наступні двадцять років — в органах розвідки ВЧК.

У серпні 1941 р. Дмитро Медведєв з добровольцями-москвичами перейшов фронт і на рідній Брянщині в лісах створив партизанський загін. А влітку 1942 р. він з диверсійно-розвідувальною групою був перекинутий на Рівненщину. Ця група відіграла значну роль у розвитку радянського партизанського руху в західних областях України.

Диверсійно-розвідувальна група «Переможці» під командуванням Д. Медведєва діяла в районі Рокитне—Сарни. Вона засилала своїх розвідників у Рівне, резиденцію рейхскомісара України Еріха Коха, із завданням вести розвідку стану вермахту на Східному фронті та політичних, економічних, ідеологічних намірів німецького командування. Згодом група Медведєва зросла і стала партизанським загоном, який влітку 1942 року провів низку бойових операцій (розгром поліцейських дільниць і німецьких постів у Березнівському, Рокитнівському і тодішньому Клесівському районах), а з осені — посилив диверсії на комунікаціях ворога.

Загін «Переможці» регулярно повідомляв командуванню Червоної Армії про розташування гітлерівських аеродромів і зосередження там літаків, місцезнаходження резервів і військових складів. Це допомагало Червоній Армії завдавати по них влучних ударів.

Розвідники із загону «Переможці» встановили місця дислокації у Києві, Бердичеві, Житомирі, Славуті, Шепетівці підрозділів Російської визвольної армії, що воювала на боці вермахту.

Загін Медведєва «Переможці» наприкінці 1943 року став партизанським з'єднанням (понад 1300 бійців). З наближенням радянських військ до Рівненщини з'єднання перейшло на Львівщину, де воювало до березня 1944 року.

Після війни Дмитро Миколайович став письменником. Його книги «Сильні духом», «Це було під Ровном» і «На берегах Південного Бугу» свого часу були популярні серед молоді, що зачитувалась подвигами знаменитого медведєвського розвідника Миколи Кузнецова, який видавав себе за обер-лейтенанта Пауля Зіберта.

Автор розповідає, зокрема, про захоплення німецького майора графа Гаана — начальника відділу рейсхкомісаріату та імперського радника, в якого знайшли карту з позначенням всіх шляхів сполучення та засобів зв'язку гітлерівців на території України, Польщі й самої Німеччини. Операцію із захопленням автомашини на шосе Рівне—Костопіль блискуче провели М. Кузнецов і його команда. На цій карті була незрозуміла лінія, яка зв'язувала Берлін з с. Якушинцями. Як потім з'ясувалося, то був недавно прокладений зв'язок між Берліном і ставкою Гітлера в с. Якушинцях, що поблизу Вінниці.

Про свої книги Медведєв казав, що там «немає вигадок. Мені не треба було до них вдаватися, бо життя, прожите загоном, таке багате і різнобічне, що воно яскравіше від фантазії. В той же час це життя не являє собою нічого виняткового. Багато з того, що написано в книзі, я бачив на власні очі».

Заслуги Д. Медведєва високо оцінені. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 5 листопада 1944 року йому присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Він був нагороджений чотирма орденами Леніна, орденом Червоного Прапора і багатьма медалями.

Василь КОНЬКОВ,
голова Комісії у справах колишніх партизанів, кандидат історичних наук, доктор філософії.

У Любечі змагалися дружинники козацької доби...

У древньому Любечі, що на Чернігівщині, минулими вихідними завершив роботу триденний фестиваль традиційної слов'янської культури та бойових єдиноборств "Київська Русь". Багатьом він запам'ятається видовищними театральними постановками про любецький з'їзд князів 1097 року, про інші пам'ятні та легендарні події краю. Порадували своїми виступами «Сіверські клейноди», фольклорні колективи. Особливо вразили гостей фестивалю змагання шкіл бойового мистецтва козацької доби. Юнаки та дівчата приїхали сюди в одязі, виготовленому за середньовічними зразками. Багато оплесків викликав турнір з історичного фехтування.

Сергій ПАВЛЕНКО.

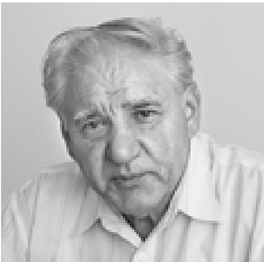

На знімку: сцена з вистави.

Фото автора.

Єдиний привілей — бути з людьми!

Михайлові Михайловичу КУШНЕРЕНКУ — 70

Коли мова зайшла про поважний ювілей, Михайло Михайлович одразу зауважив: «Цифра сім, кажуть, щаслива. Я вірю в це!»

Буваючи на владних олімпах, селянський син із глибинної Таврії якраз привілеями, обов'язковими при «портфелях», не скористався. Крім одного: служити людям.

— Останнім часом з'явилося більше часу для роздумів, — каже співрозмовник. — Згадую і переосмислюю ті роки. Але часті не буремні дев'яності, а сорок шостий і особливо весну сорок сьомого. Безводний степ, Чаплинський район. Зрошення тоді не було. Пам'ятаю, яка тоді сильна була голодовка. А нас — семеро дітей. Батько й мати робили все для того, щоб якось вижити. І я вдячний їм, Михайлові Лаврентійовичу і Веклі Федотівні, простим українським селянам, за труди їхні праведні, за мужність і довготерпіння у трагічній для українського села ситуації.

— Михайле Михайловичу, колись і я, признаюсь, критикував тодішні порядки. Та як би ми не ставилися до минулого області і вашої ролі в ньому, але мусимо визнати: при вас область мала чи не найвищі успіхи в економіці, соціальній розбудові, культурі.

— У цьому не тільки моя заслуга. Поруч зі мною було багато однодумців, які працювали не на себе чи свою політичну силу, а для людей. І це не високі слова, повірте. Хочу назвати, перш за все, своїх учителів — Івана Олексійовича Мозгового, Андрія Миколайовича Гіренка, Василя Кириловича Метляєва, після якого я був головою облвиконкому. А Дмитро Костянтинович Моторний, наш флагман, — ми на нього рівнялися і рівняли інших. А як не згадати колишніх перших секретарів райкомів партії? Взяти Григорія Семеновича Кожем'якіна. Він мою рідну Чаплинку (там же самі землянки були!) перетворив на оазис. Земляки його пам'ятають і дорожать його іменем. Всіх відразу і не згадаєш.

Вважаю, що наша Херсонщина заслуговує на краще життя. У нас для цього все є: земля і вода, люди і сонце... В області трудиться багато справжніх професіоналів, які очолюють фермерські підприємства, агрофірми, акціонерні товариства. А для цього потрібно (і мені цього дуже хочеться!), щоб в області була злагода, щоб усі працювали на один результат, а не кожен на себе, як це здебільшого є, особливо серед політичної еліти.

— Ви ніколи не кидали слів на вітер.

— Пам'ятаю 1994 рік. Тоді якраз в області були чи не перші так звані демократичні вибори, в яких узяв участь і я. Як же тоді багато всі обіцяли! І в мене питали: Михайле Михайловичу, чого ви нічого не обіцяєте? Ви обіцяйте і люди вас підтримають. Я відповідав: як я можу обіцяти те, чого не зможу потім зробити?

Мене тоді не обрали, але не шкодую: совість не заплямував. А це для мене головніше, ніж депутатський мандат. Та й обіцяти і не виконувати — це великий гріх. І радісно від того на душі, що коли буваю в районах, селах, іду вулицями, до мене підходять люди, вітаються, просять поради, підтримують.

— Отак, у трудах праведних, і дожили до славного ювілею.

— Я вважаю, що дата ця непроста для людини. Пройдено великий шлях. І якби мене запитали: «Ви щаслива людина?», я відповів би: так. Хоча довелося подолати чимало труднощів. Життя прожите заради людей.

...Це не високі слова. Коли Михайла Кушнеренка обрали першим секретарем обкому партії, то запропонували переселитися в котедж на вулиці Червоностудентській: простір, тиша, привілейований район Херсона. Він відмовився і продовжував жити у трикімнатній квартирі. Згодом прийняв неподіване для компартноменклатури рішення: передати котедж під санаторій для ослаблених малюків. І передав.

І знаменитий ліксанупр не закрив, як вимагали мітинги, а передав під кардіологічний центр. А міг би й про власні інтереси подбати: починалася дика приватизація.

— У мене є невелика дача, земля, — каже Михайло Михайлович. — Разом з дружиною Любов'ю Василівною, разом з онуками працюємо на тій землі: вирощуємо овочі, картоплю. І цього достатньо для життя. Збагачення — це не в наших тодішніх традиціях. Тому можу сказати, що ми були справедливими у ставленні до людей.

За вікном — серпень. Плине ріка часу, але суму не навіює. Михайлу Михайловичу ніколи сумувати, зачинившись за квартирними дверима чи дачними воротами. Ювіляр — у вирі подій і продовжує передавати набутий досвід молодшим, будучи радником нинішнього голови обласної ради. Чимало часу забирає і робота в міжнародній громадській організації «Земляцтво Херсонщини». І він скрізь устигає!

Козацького довголіття вам, славний наш ювіляре!

Василь ПІДДУБНЯК.

Фото автора.

Рейдерство — загроза економіці й державі

Захистити від нього може тільки системна правова протидія

Останнім часом на шпальтах центральної та регіональної преси дедалі частіше з'являються публікації про факти рейдерського захоплення власності. Їхні автори слушно й аргументовано наголошують, що в рейдерства в Україні істотна кримінальна складова, а головна деструктивна сутність проявляється у підриві економічної безпеки держави, шкоді для міжнародного іміджу та інвестиційної привабливості країни. При цьому йдеться насамперед про діяльність організованих злочинних угруповань, які привласнюють чуже майно шляхом шахрайства з використанням незаконних судових рішень і співучастю корумпованих працівників правоохоронних, контролюючих та інших органів державної влади.

Віктор ШВЕЦЬ.

Коли заходить мова про глибинні коріння цього зла, правоохоронці скаржаться на недосконалість кримінального та кримінально-процесуального законодавства, відсутність достатніх повноважень тощо, а представники бізнесових кіл вважають, що це наслідок браку в керівництва країни політичної волі, потрібної для створення якісно нового законодавчого поля, необхідного для цивілізованого розвитку бізнесу. В тому числі, як це має місце у розвинутих демократичних країнах, забезпечення рівноправних, базованих на міцних, перевірених практикою нормах та принципах, відносинах структур різних форм власності.

Наскільки обґрунтовані такі нарікання і претензії? У Верховній Раді України п'ятого скликання було зареєстровано законопроект «Про внесення змін та доповнень до деяких законодавчих актів України щодо встановлення кримінальної відповідальності за захоплення підприємств (рейдерство)», автор якого тодішній народний депутат України Ю. Тимошенко. А 5 червня ц. р. урядом подано проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за правопорушення на ринку цінних паперів», яким пропонується запровадити адміністративну та кримінальну відповідальність за використання інсайдерської інформації і маніпулювання цінами під час здійснення операцій з цінними паперами і за створення перешкод у доступі до інформації про емітентів цінних паперів, професійних учасників ринку цінних паперів та/або спотворення такої інформації.

Постановою Кабінету Міністрів України від 30 липня 2008 року №686 затверджено склад Міжвідомчої комісії з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств. Як один із її членів хотів би наголосити: це рішучі й послідовні кроки, котрі засвідчують налаштованість уряду на системну й безкомпромісну протидію рейдерству.

Водночас аналіз звернень до нашого профільного комітету та інформації від правоохоронних органів переконує, що в Україні ще немає єдиного розуміння низки ключових понять, необхідного для активного, компетентного і цілеспрямованого ведення цієї боротьби. Одне з них — поняття законного об'єднання підприємств. Тобто такого об'єднання, внаслідок якого власники (акціонери) підприємств, що об'єднуються, здійснюватимуть контроль над усіма чистими активами об'єднаної структури, отримають можливості для подальшого спільного розподілу ризиків і вигод від об'єднання, а також гарантії від протиправного (злочинного) поглинання і захоплення підприємств, тобто від рейдерства.

В Україні злиття та поглинання підприємств часто проводиться з метою не оптимізації їхньої економічної діяльності, а перш за все задля привласнення чужого майна. А, отже, мають безсумнівну кримінальну складову. Ці відверто злочинні дії, поєднані з корупцією у судах та правоохоронних органах, викликають обурення в суспільстві, а відтак потребують принципової і недвозначної правової оцінки.

Із наукових досліджень, аналізу виокремлюється цілий масив незаконних дій, які слід віднести до ознак рейдерства. Це —скуповування акцій у дрібних акціонерів, розголошення даних реєстрів власників акцій, винесення незаконних судових ухвал (рішень) у справах щодо корпоративних конфліктів, порушення з боку органів державної виконавчої служби при виконанні судових ухвал (рішень), свавілля приватних охоронних структур та груп людей, що їх використовують за таких обставин. І, нарешті, силове захоплення спірних підприємств, у тому числі на виконання відповідних судових рішень, акціонерних товариств (у тому числі з державною часткою власності) сторонніми комерційними структурами через міноритарних акціонерів, які діють на їх користь. Типові схеми, за котрими здійснюється рейдерство, вже добре відомі. Є замовник, який «стимулює» відповідними методами появу потрібного йому судового рішення. На це рішення чекає державний виконавець, який вже начебто в законний спосіб, але дуже швидко, у блискавичному режимі готовий його виконати. Нарешті в цьому сприяють йому органи внутрішніх справ, тільки-но він поставить підпис під виконавчим провадженням.

Отже, це ціла низка злочинних діянь, а тому рейдерство необхідно розглядати як окремий вид організованої злочинної діяльності, що передбачає вчинення низки злочинів, пов'язаних спільним умислом на протиправне захоплення чужої власності, поєднане з використанням неправосудних судових рішень та корупції у правоохоронних органах. Це насамперед **злочини у сфері господарської діяльності** (протидія законній господарській діяльності, доведення до банкрутства, порушення порядку випуску (емісії) та обігу цінних паперів тощо), **злочини загально кримінальної спрямованості** (шахрайство, грабіж, підробка документів тощо), **службові злочини** (зловживання владою або службовим становищем, перевищення службових повноважень, хабарництво тощо), **злочини проти правосуддя** (постановлення завідомо неправосудного рішення, ухвали або постанови, завідоме неправдиве показання тощо), **злочини проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян** (самоправство, викрадення, привласнення, вимагання документів, штампів, печаток, заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем або їх пошкодження, втручання в діяльність працівника правоохоронного органу, підроблення документів, печаток, штампів та бланків, їх збут, використання підроблених документів тощо).

Як правило, рейдерське захоплення є добре організованим, продуманим, цілеспрямованим і комплексним заходом, що вимагає від своїх ініціаторів неабиякої винахідливості та фінансових ресурсів. До неодмінних атрибутів злочинної схеми належить, окрім хабарів потрібним людям, підробка документів, застосування фізичного та психологічного насилля.

Що особливо небезпечно, рейдерські напади перетворилися на високоприбутковий бізнес організованих злочинних угруповань. Протиправна діяльність забезпечує їм потужні фінансові ресурси, що дозволяють без проблем оплачувати послуги кваліфікованих юристів, ставити на конвеєр підкуп суддів, працівників правоохоронних та контролюючих органів. Можна без перебільшення сказати, що це живильне середовище для масштабної і дуже важко викорінюваної корупції у структурах державної влади.

> Рейдерство необхідно розглядати як окремий вид організованої злочинної діяльності, що передбачає вчинення низки злочинів, пов'язаних спільним умислом на протиправне захоплення чужої власності, поєднане з використанням неправосудних судових рішень та корупції у правоохоронних органах.

Правову та соціальну характеристику рейдерства можна було б ще продовжувати. Але і сказаного, гадаю, досить для висновку: сьогодні це кримінал чи не в найбільш неприхованій жорсткій та брутальній формі. Водночас важко погодитись з тим, що наявна законодавча база обмежує масштаби та вибір інструментарію для боротьби як з окремими проявами цієї суцільної хвороби, так і з системними причинами, що її породжують.

Покарання за більшість протиправних дій, що вчиняються під час рейдерського захоплення, вже передбачено чинним Кримінальним кодексом України. Тобто, ніщо не заважає правоохоронним органам притягати за це до кримінальної відповідальності, навіть за відсутності спеціальної «рейдерської» статті. Були б лише бажання, воля керівників правоохоронних відомств та належна кваліфікація оперативних працівників і слідчих. А ось їх, доводиться констатувати це з прикрістю, бракує. І найточніше дзеркало дистанції між словом і ділом — статистика застосування правоохоронними органами норм Кримінального кодексу України, що стосується зазначених статей, за якими засуджено:

- стаття 206 «Протидія законній господарській діяльності» **(2001—2002 рр. — 6 осіб, 2003 р. — 13, 2004 р. — 9, 2005 р. — 8, 2006 р. — 11, 2007 — 0);**
- стаття 219 «Доведення до банкрутства» **(2001—2002 рр. — 1 особа, 2003 р. — 0, 2004 р.— 1, 2005 р. — 0, 2006 р. — 3, 2007 — 0);**
- стаття 223 «Порушення порядку випуску (емісії) та обігу цінних паперів» **(2001—2002 рр. — 0, 2003 р. — 0, 2004 р. — 0, 2005 р. — 0, 2006 р. — 0, 2007 р. — 0);**
- стаття 375 «Постановлення суддею (суддями) завідомо неправосудного вироку, рішення, ухвали або постанови» **(2001—2002 рр. — 0, 2003 р. — 0, 2004 р.— 0; 2005 р. — 0, 2006 — 1, 2007 р. — 0).**

Як кажуть у подібних випадках, коментарі тут зайві. Винен не закон, а ті, хто зобов'язаний застосовувати його для захисту держави та її економіки, відстоювання інтересів людини, трудового колективу, суспільства. Це стосується й органів прокуратури, які недостатньо реагують на порушення в судах вимог Цивільно-процесуального та Господарського процесуального кодексів України, інших законів при розгляді позовів, ініційованих рейдерами. Хіба, наприклад, дії рейдерів на початковій стадії організації незаконного захоплення майна не можуть кваліфікуватися за певних умов (сприяння зустрічі для розроблення планів і умов спільного вчинення злочинів, матеріального забезпечення злочинної діяльності тощо) як створення злочинної організації з метою вчинення тяжкого чи особливо тяжкого злочину? Саме це і з певною деталізацією передбачене ст. 255 Кримінального кодексу України.

Щодо ролі в таких конфліктах органів внутрішніх справ, то вони характеризуються такими даними МВС: у 2006 році в місті Києві було зафіксовано 28 рейдерських захоплень, і лише в одному випадку міліції вдалося запобігти силовому захопленню підприємства. За даними громадської організації «Антирейдерський союз підприємців України» протягом останніх 4,5 року в Україні було організовано 2,5 тисячі рейдерських атак. Статистики, в скількох випадках міліція запобігла силовому захопленню підприємств, немає чи її невигідно мати правоохоронним відомствам?

Тут, на думку членів нашого комітету, підкріплену результатами аналізу, даються взнаки недостатня кваліфікація працівників та відсутність належної взаємодії у самій системі МВС (ДСБЕЗ, слідчі, Державна служба охорони тощо), так і з іншими правоохоронними органами — податковою міліцією, підрозділами боротьби з корупцією і організованою злочинністю СБУ.

Вважаємо, що в законодавстві України **потрібно закріпити юридичне визначення терміна «рейдерство»,** його ознак та сутності, що дозволить відмежувати його від правових методів встановлення контролю над суб'єктами підприємництва.

Дуже важливо, на наш погляд, акцентувати увагу на застосуванні кримінально-правових засобів проти рейдерства як системи взаємопов'язаних дій, а саме — проти окремих дій у контексті цієї системи. Це дасть змогу адекватно реагувати вже на перші кроки протиправного захоплення підприємств. І в цій частині чинне кримінальне законодавство України справді потребує вдосконалення. Крізь призму комплексної кримінально-правової охорони корпоративних відносин з урахуванням міжнародного досвіду.

На нашу думку, доцільно запровадити кримінальну відповідальність лише за організацію рейдерського нападу. Особа, котра його організовує, як правило, діє з особливою зухвалістю, розуміючи неможливість повернення ситуації у більшості випадків до початкового стану. Також справедливим було б і посилення кримінальної відповідальності усіх суб'єктів рейдерського нападу.

Такий підхід дасть змогу притягнути до кримінальної відповідальності й суддів — виносячи завідомо неправосудні рішення, вони будуть усвідомлювати, що їхні дії підпадають під ознаки злочинів, передбачених статтями Кримінального кодексу України — 255 «Створення злочинної організації» та 256 «Сприяння учасникам злочинних організацій». Потреба в цьому нагальна: факти втручання суддів у господарську діяльність підприємств при забезпеченні рейдерських захоплень набули масового характеру. Основним підґрунтям реалізації рейдів є саме наявність судових рішень, без яких дії рейдерів однозначно вважалися б протиправними і могли бути швидко припинені правоохоронними органами.

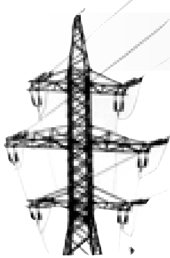
Під кутом зору практичного розв'язання окреслених вище проблем наш комітет планує провести 17 вересня 2008 року слухання на тему: **«Удосконалення законодавства та шляхи подолання рейдерства через посилення реагування правоохоронних органів на протиправні дії його організаторів та виконавців».**

На слухання запрошуються керівники правоохоронних і судових органів України, правознавці та юристи-практики, представники громадських організацій і засобів масової інформації.

Сподіваємося, що це буде принципова, конструктивна й корисна розмова, зокрема, стосовно відсутності належного реагування правоохоронних органів на протиправні дії організаторів та виконавців рейдерства. В контексті удосконалення чинного законодавства з метою посилення протидії рейдерству комітет рекомендуватиме Верховній Раді України першочергово розглянути урядовий законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за правопорушення на ринку цінних паперів». Крім того, спільно з Міжвідомчою комісією з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств підготуємо законопроект про введення кримінальної відповідальності за організацію рейдерського нападу.

Віктор ШВЕЦЬ,
голова Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності.

В Україні виробництво електричної енергії у липні зросло на 1,5% — до 15 412 млн. кіловат–годин *(Укрінформ)*

Виробники Миколаївщини відмовляються продавати пшеницю державі через неприйнятність вартості зберігання зерна, а Луганщина просить подвоїти закупівлю її зерна в Агрофонд *(Укрінформ)*

РЕГІОНИ

ЧЕРНІГІВЩИНА

Шахтарі відновили підземний хід у Батурині

У колишній гетьманській столиці Батурині шахтарі ВАТ «Донвугілляпостачання» з міста Червоноармійська Донецької області відреставрували фортечний підземний хід, виявлений під час будівельних робіт. У відновленні пам'ятки історії взяли участь 15 донеччан, які працювали з 28 липня у три зміни. За версією істориків, через зраду наказного полковника Івана Носа таємним ходом у Батуринську фортецю пробралися вояки Олександра Меншикова і вчинили криваву бійню мазепинців, мирних жителів. Таємний хід, який дивом уцілів, мав великі розміри: у ньому міг розміститися козак на коні. Голова Чернігівської облдержадміністрації Володимир Хоменко подякував шахтарям за реставрацію пам'ятки минулого. Незабаром підземним ходом зможуть безпечно пройти усі гості Батурина.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ВІННИЧЧИНА

Авто заправляють «БІО-100»

Новий вид пального з'явився на двох автозаправних станціях Вінниці. «БІО-100» є аналогом високооктанового бензину А-95. У компанії «Джерело», якій належать АЗС, наголошують, що «БІО-100» — вітчизняний продукт, і наводять десять переваг на користь новинки порівняно з висококтановими бензинами. Вони сформулювали їх після того, як працівники компанії випробували нове біопаливо на власних авто. Та й новий вид палива дешевший, ніж бензин А-95.

— Ажіотаж був у перший день продажу, — каже оператор однієї із заправних станцій. — Більшість водіїв заливали пальне «на пробу». Уже навіть з'явилися постійні клієнти на «БІО-100».

Власник «Мерседесу» розповів, що втретє заправляє ним машину і робитиме це надалі, бо відчувається економія витрат на кілометр пробігу. Потужність двигуна залишається така само. Тим часом один з водіїв звертає увагу на те, що новинка коштує не набагато дешевше бензину А-95, хоча, за його словами, виробляється з відновлювальної сировини. Але не тільки це стримує бувалого водія. Він чекатиме, поки новинку «обкатають» інші, а тоді вже, можливо, заправлятиме свою автівку біопаливом.

Віктор СКРИПНИК.

РІВНЕНЩИНА

Дерун-рекордсмен

Найбільший у світі дерун — улюблену страву поліщуків — засмажили у Сарнах. Він заважив більше сімдесяти кілограмів, був більше двох метрів завдовжки і більше метра завширшки. Відтак, представники Книги рекордів України, які будуть присутні на святкуванні Дня міста, де й презентували деруна-велета, зафіксували це як рекорд. І лише після цього деруном почастували сарненчан.

Олександра ЮРКОВА.

Проектувальники, як і лікарі, теж відповідають за наше життя

Респектабельне київське метро проектуватиме харківська компанія «Харків–метропроект». Йдеться, насамперед, про проектування будівництва переходів між станціями «Театральна» на Святошинсько–Броварській лінії та «Золоті ворота» на Сирецько–Печерській. Потім — проектування будівництва станційного комплексу і виходу зі станції «Львівська брама» і, можливо, ще низку важливих об'єктів найзавантаженішого пасажиропотоком метрополітену країни. Але чому саме харків'яни?

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Володимир Дмитрович КОРОВНІЧЕНКО народився 2 серпня 1948 р. Після закінчення в 1977 р. Харківського автодорожнього інституту одержав кваліфікацію інженера шляхів сполучення, працював викладачем кафедри мостів Харківського автодорожнього інституту. З 1983 р. — у філії «Харківметропроект» інституту «Метродіпротранс», на посаді провідного інженера, головного спеціаліста і начальника відділу проектування будівельних конструкцій. У 1994 р. обраний директором орендного підприємства «Інститут «Харківметропроект». З 1999 р. — голова правління, а з 2002 р. — генеральний директор ВАТ «Харківметропроект». Академік Міжнародної академії наук житлово-комунального і побутового господарства. Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

Спочатку «Харківметропроект» задумували як проектний інститут саме для Харківського метрополітену, але співробітники інституту настільки швидко сформувалися в сильний і захоплений колектив, який прагнув до нових сміливих проектних здійснень, що, крім трьох ліній Харківського метрополітену, в активі «Харківметропроекту» незабором з'явилися проекти ліній Свердловського і Дніпропетровського метрополітенів, окремих об'єктів Московського, Київського, Ташкентського, Тбіліського метрополітенів, підземних ділянок швидкісних трамваїв у Волгограді та Кривому Розі, підземного трамвая у Львові й Таллінні, Північно-Муйського тунелю БАМу та Донського магістрального каналу. За проектами інституту побудовано електродепо «Варшавське» у Москві, автотранспортні тунелі в Криму, гідротехнічні тунелі каналу Дніпро—Донбас та інші різні об'єкти й підземного, й наземного розташування.

В нинішньому році у ВАТ «Харьківметропроект», можна сказати, подвійний ювілей. Компанії виповнилося 40 років, а її керівникові Володимиру Коровніченку — поважних 60.

Професію проектувальника генеральний директор ВАТ «Харківметропроект» і інженер від Бога, як часто називають його колеги, Володимир Коровніченко порівнює з роботою хірурга: така само «тонка» й настільки ж відповідальна. Проектувальники, як і лікарі, теж відповідають за наше життя — з креслень, з розрахунків проектантів починається безпека експлуатації об'єктів. Володимир Коровніченко найскладніші розрахунки звик брати на себе, під усіма проектами підписувався власноручно, а свою позицію готовий був відстоювати в суперечці хоч із самим міністром.

— Володимире Дмитровичу, москвичі й сибіряки, напевно, й не підозрюють, що їздять у метро, спроектованому харків'янами?

— Проте, саме нашими фахівцями було розроблено десятки масштабних проектів для Москви (брали участь у проектуванні Лефортовського і Срібноборського автотранспортних тунелів, тунелю до заводу ім. Лихачова, трьох депо і трьох станцій легкого метрополітену Бутовської лінії), Волгограда (шість підземних станцій швидкісного трамвая і автотранспортний тунель під шляховим розвитком залізниці), Красноярська, Єкатеринбурга (проекти перших ліній метрополітену), Баку (третя лінія метро), Ташкента, Києва (окремі об'єкти метрополітенів), Вільнюса, Львова (проекти першої лінії швидкісного трамвая), Кривого Рогу (п'ять станцій першої лінії швидкісного трамвая — наземні, надземні та мілкого закладення з тунелями в різних гідрогеологічних умовах) і Дніпропетровська (п'ять станцій метрополітену, чотири з яких — закритого способу провадження робіт у скельних породах).

У Дніпропетровську «Харківметропроект» увічнений у пам'ятній стелі на станції метро «Вокзальна» — це єдина проектна організація серед виконавців робіт. У нашому активі — 19 переїздів Південно-Західної залізниці, у тому числі — станція Браїлів на 20 стрілок, чотири станції Донецької залізниці. Наших рук справа — відомі багатьом відпочивальникам ліфтопідйомники в санаторіях і пансіонатах Бердянська та Сочі, а також автотранспортний тунель у Криму (аеропорт—Сімферополь). Але найбільше нами зроблено в рідному Харкові: три лінії метрополітену довжиною більш як 35 км, два електродепо і 28 станцій, сім із яких — закритого способу провадження робіт, житлові та офісні будівлі, підземні паркінги. Створений у червні 1968 року як проектний інститут для будівництва Харківського метрополітену «Харківметропроект» утвердився на вітчизняному ринку проектних послуг як один із лідируючих інститутів з проектування метрополітенів і підземних споруд. Спектр діяльності підприємства не обмежується проектуванням тільки підземних і наземних об'єктів транспорту. Ми проектуємо об'єкти промислового і суспільного призначення, житлового будівництва та інженерного забезпечення: очисні споруди і водонапірні башти, насосні й котельні станції, житлові будинки, кафе, ресторани, центри дозвілля і торгівлі, банки, офіси й адміністративні будівлі.

— Багато які з технічних рішень «Харківметропроект» реалізував уперше?

— Це саме наші фахівці вперше побудували багатоярусну станцію з розміщенням служб над платформою. Ми першими запропонували спорудження тунелів у відкритому котловані з суцільних секцій, здійснили односклепінну станцію в монолітному і збірному виконанні, розробили для оздоблення станцій метало-емалеві елементи. Вперше у вітчизняному метробудуванні виконали конструкцію закритої галереї (довжина — 988 метрів). Новаторським було також застосування для розкриття станцій конструктивної схеми з 6-, 9- та 12-метровими прогонами і 6-, 9-метровим кроком колон. Саме нашими фахівцями вперше в практиці будівництва електродепо було передбачено організацію ремонту вагонів агрегатно-потоковим способом.

— Золоті роки «Харківметропроекту», напевно, — позаду?

— Головне, що й найтяжкіші роки — теж. На початку 1990-х кожні зароблені п'ять гривень між відділами порівну ділили. Структурно ми давно самостійна одиниця, «діти» Московського головного інституту, який мав філії по всьому Союзу. Москвичі нас і після розвалу СРСР підтримали, ставши згодом головними акціонерами ВАТ «Харківметропроект». У найскладніший для інституту час мене обрали директором. Разом із колективом ми пройшли тернистий шлях пошуку своєї дороги в житті. За 10 років становлення випав цілий прошарок фахівців, не було наступності кадрів — удар припав по молоді. Але ми зуміли зберегти дієздатний колектив. Працюємо з випускниками кафедри мостів Харківського автодорожнього інституту, котрі з 3—4-го курсу знайомляться з майбутнім місцем роботи. Інженери нового покоління мають сучасні уявлення про проектну справу, оснащені комп'ютерами та професійними програмами. Свій професіоналізм постійно удосконалюють проектувальники всіх рівнів. Сьогодні «Харківметропроект» — це добре обладнане технічно й укомплектоване кадрами підприємство, яке нараховує майже 180 співробітників і 12 виробничих відділів.

— Хто ваші замовники сьогодні?

— В Україні — Харківська, Донецька, Дніпропетровська дирекції метрополітенів, що будуються. Співпрацюємо з ВАТ «Метродіпротранс» (Москва), ДП «Укрметротунельпроект» (Київ), ДП «Самараметропроект» (Самара), муніципальним підприємством — дирекцією міського електротранспорту Волгограда тощо. Сьогодні ми виконуємо робочу документацію автодорожнього тунелю на вул. Мневники у Москві та тунелю під залізницею у Волгограді. Ведуться проектні роботи з автодорожнього тунелю під річкою Нева (Орловський тунель) у Санкт-Петербурзі. Запроектовано шість станцій лівобережної лінії Київського метрополітену. Виигравши два тендери, виконуватимемо проект реконструкції станції столичного метро «Львівська брама» і нової станції на Троєщині. Працюємо також над проектною документацією станції «Центральна» у Дніпропетровську (за нами — всі планувальні й архітектурні рішення, включаючи життєзабезпечення станції: сантехніка, водопровід, каналізація, вентиляція, електропостачання та освітлення).

Підготували технічну документацію на будівництво головного корпусу нового електродепо в Донецьку. В Харкові, на жаль, роботи з будівництва депо на Олексіївській лінії призупинено. Проект ми виконали, а на робочу документацію грошей немає.

Оскільки Харківський метрополітен у перспективі, напевно, перейде під юрисдикцію міської ради, очікуємо, що міська влада й про будівництво нових ліній подбає, насамперед — в напрямку аеропорту. Це дві станції (Плехановська й Одеська), які майже цілком вирішать проблему доставки пасажирів із різних районів до аеропорту. Подальший розвиток метрополітену має торкнутися Салтівки — найбільш густонаселеного мікрорайону міста, в якому мешкають 400 тисяч харків'ян. Завдання — охопити Салтівку зоною пішохідної доступності до кожної станції метро. «Харківметропроект» уже сьогодні враховує перспективи розвитку мікрорайону і намагається випередити забудовників, закріплюючи за собою ще не розкуплену землю. Адже перш ніж у місті виростуть нові висотки, під землею мають пролягти тунелі до майбутніх станцій метрополітену. В майбутньому свою станцію метро повинен мати кожен мікрорайон.

Проектувальникам метро доводиться враховувати зайнятість населення, бо всі існуючі станції прив'язані до торгових, розважальних чи промислових центрів. Треба, щоб людина без проблем доїхала до місця роботи або дозвілля. Серед нових проектів — підземна інфраструктура «Металіст Сіті», яка має з'явитися в районі стадіону «Металіст» до 2012 року, розвиток станції метро «Держпром» і підземна частина реконструкції площі Бекетова, підземні автостоянки і фундаменти майбутнього архітектурного комплексу «Арка» на Московському проспекті.

— А що порадили б нашим законодавцям?

— Не займатися нісенітницями. Не чіпати школу: наша освіта — краща у світі! Я спілкувався з інженерами багатьох країн — розумніших за наших немає. Тож що це — заслуга нації чи системи навчання? У нас система підготовки була найефективнішою, навіщо її змінювати? Навіщо вдаватися до крайнощів, відкидаючи накопичений роками досвід викладання? Навіщо перекладати технічні книги з російської на українську? Хтось не знає російської мови? У нас багато зайвих грошей? Зайнялися б краще тим, чим треба — щоб економіка працювала безперебійно, щоб закони не тільки на папері існували. А люди у нас такі роботящі, що, коли їм не заважати, — країна вже через десять років була б перша.

Микола КОСИЙ,
Інна ТИХОНОВА.

Харків.

Менеджмент — він і на селі мистецтво управління

ДОСВІД

Протягом своєї майже п'ятдесятирічної історії колгосп імені Леніна Гуляйпільського району був одним із найвідоміших господарств у Запорізькій області. Він славився високими врожаями сільськогосподарських культур та вагомими набутками в тваринництві, тому для його колективу держава не шкодувала нагород.

Тільки орденом Леніна тут відзначено 16 осіб, а бригадирові тракторної бригади Олександру Зачепилу присвоїли почесне звання Героя Соціалістичної Праці. Загалом же орденоносцями стали 64 трудівники, ще 44 хлібороби, тваринники та спеціалісти нагороджені медалями, а сам колгосп був удостоєний ордена Леніна. Та чи не найвищим досягненням жителів Верхньої Терси, Цвіткового, Гіркого і Криничного була упорядкованість і доглянутість їхніх сіл, де на узбіччях заасфальтованих вулиць замість гусячих випасів завжди буяли квіти. Коли і як вони встигали поратися, і досі залишається загадкою, бо в гарячу пору працювали до темряви і без вихідних.

Однак на зламі тисячоліть чорна тінь невдач накрила і цей, здавалося б, благословенний куточок, хоча тодішній голова правління Віктор Шаровський, який недавно відзначив своє 70-річчя, і очолюваний ним колектив трималися з останніх сил. Зокрема, в 1991 році в господарстві отримали один з найвищих за його історію врожай зернових — по 45,4 центнера з гектара. Та це вже були безплідні потуги, бо колгосп, а потім і КСП, розорили як державні, так і створені на їхньому місці комерційні структури. Навіть реорганізація в товариство з обмеженою відповідальністю «Агро-Континент», після якої справи наче пішли на лад, мало не обернулася банкрутством. І тоді, не чекаючи найгіршого, в серпні 2004 року засновники призначають директором Володимира Щербину, котрий ніколи не працював у сільському господарстві, зате пройшов добру управлінську школу.

Тваринництво — галузь «соціальна»

У спорожнілих тваринницьких корпусах залишилися тільки 34 корови та 40 свиноматок, котрих ще не встигли вирізати, а в селах, де люди ніколи не сиділи без діла, майже половина населення стала безробітною. Але й ті, хто ще працював, приречено чекали неминучої біди, бо загалом непоганий врожай танув на очах. Кредитори хотіли отримати свої мільйони гривень негайно, тож на власні потреби залишилося тільки те, що назмітали по засіках.

Бізнес-план, який запропонував Володимир Щербина для обговорення тепер уже своїй команді, багатьом здався мало не фантастичним. І не тому, що в ньому ставилися якісь нереальні завдання, а тому, що навіть досвідчені фахівці втратили віру в сенс селянської праці. Та хоч розбийся в дощечку, хоч до неба насип гори зерна, а все одно тебе обдеруть як липку! Так уже повелося з давніх давен і, на жаль, триває донині, незважаючи на солодкі запевнення політиків та урядовців. З усіх екранів тільки й чути про гостру продовольчу кризу та про те, що в багатьох країнах чекають — не дочекаються українського зерна, а нашого селянина рідна держава знову задурила черговим набором стандартів. І виходить, що за пшеницю з високим вмістом білка, але з вимитою дощами клейковиною, яку потім спритники завантажать у кораблі як продовольчу, вже й 700 гривень не дають. Чи ж можна все передбачити і спланувати, коли щомісяця дорожчає електроенергія, а ціни на техніку, міндобрива, гербіциди та інші матеріально-технічні ресурси щоразу нові?

І все ж, якщо не звертаєш з обраного шляху, колись та дійдеш до задуманих вішок. Так врешті-решт і сталося. Адже за всіх негараздів терсянці зуміли зберегти виробничу базу господарства, не розучилися у своїй більшості нормально працювати. А те, про що говорив їм новий директор, відповідало загальним інтересам. І коли наступного року в «Агро-Континенті» зібрали на круг по 50,1 центнера зерна, «залатали» боргові дірки та почали відбудовувати тваринницькі корпуси, управлінська команда, а з нею й увесь колектив повірили в те, що найгірші часи вже позаду. Звичайно, простягали ніжки по своєму ліжку, економили, на чому було можна. Хоч поки що і не до зарубіжної техніки та технологій, але й «Дони» на полях ще справно служать, а на молочнотоварній фермі, як у добрі старі часи, є механічне доїння і холодильне обладнання, а головне — є робота і продукція, за яку споживачі розраховуються. Зараз поголів'я вже налічує близько 500 голів великої рогатої худоби, у тому числі 160 корів, та понад 6,5 тисячі свиней. Почали розводити овець, а у відновленому цеху тваринництва трудяться 150 із 270 працівників товариства. Таким показником зайнятості у Запорізькій області можуть похвалитися хіба що декілька великих агрофірм та агропромислових компаній. Але в бізнес-плані «Агро-Континенту» закладена значно вища планка економічного зростання, зокрема поголів'я свиней тут мають довести до 12 тисяч.

Це — оптимальна кількість худоби на 6,5 тисячі гектарів орендованих сільгоспугідь, яка дасть змогу вносити достатньо органіки під чорні пари та сповна використати потенціал рільництва для забезпечення високої прибутковості господарювання. Бо поки що тваринництво малорентабельне і відіграє більше соціальну, ніж економічну роль, тому можна зрозуміти керівників, котрі організували виробництво за принципом: «Зорав — посіяв — зібрав — поклав гроші в кишеню». Таких, на жаль, переважна більшість, і живуть вони одним днем, не думаючи про те, що, коли в селянських родинах матимуть роботу лише чоловіки, це неодмінно призведе до деградації і вимирання сіл.

Крім того що тваринництво — галузь «соціальна», вона ще й дуже вразлива і залежить від врожайних та неврожайних років. Але в «Агро-Континенті» спростували й розхожу тезу про те, що за всі гріхи та прорахунки керівників має розплачуватися худоба. Навіть торік, коли більш як шість місяців не випадало жодної краплі дощу, а від спеки засохли навіть бур'яни, тут не відправили на забій жодної корови чи свиноматки. Для того, щоб зберегти поголів'я, довелося пожертвувати всім зібраним збіжжям, за винятком того, що віддали за оренду паїв. А розплатилися за мірками неврожайного року вельми щедро, видавши по дві тонни зерна та по центнеру насіння соняшнику, бо людям теж треба утримувати живність. Зиму перебивалися за рахунок реалізованого соняшнику і старих запасів, а навесні, здавши на м'ясокомбінат велику партію свиней, отримали майже 4 мільйони гривень доходу. А корови «натиснули» на молоко, дочекавшись соковитих кормів. Тому грошей вистачило б і на те, щоб якийсь «крутий» комбайн купити, і щоб техніку до жнив підготувати та запастися пальним на все літо, але значну їх частину потратили на зовсім інше. Інакше б потім довелося лікті кусати...

Інвестиції в майбутнє

Тоді, коли в «Агро-Континенті» намагалися виборсатися із злиднів, ще в більшу халепу вскочили мешканці сусіднього села Долинка. Однойменне товариство з обмеженою відповідальністю збанкрутувало ще п'ять років тому і його на шматки рвали кредитори. Коли в колективі трохи оговталися від пережитого, Володимир Борисович завів мову з колегами про те, що не може байдуже спостерігати, як гине загалом непогане село. Та й самі долинці вже не раз висловлювали побажання приєднатися до їхнього сільгосппідприємства. Але одна річ — узяти в оренду три з лишком тисячі гектарів, та геть інша — дати роботу людям. Бо техніка і майно ТОВ «Долинка» потрапили під банківську заставу і їх потрібно було ще викупити. Якщо спеціалісти безумовно підтримали директора, то частину механізаторів і особливо пайовиків охопили мітингові настрої. Люди, котрі самі недавно пережили шок, не хотіли більше ризикувати. І тоді, втомившись від безкінечних дискусій, Володимир Щербина вирішив заснувати багатотиражну газету, котра б об'єднала всіх — і старих, і малих. Справді, працювати стало набагато легше, а «Терсянський вісник» тепер з нетерпінням чекають у кожній хаті, до того ж розповсюджується він безплатно.

Зрештою питання вирішили позитивно. Хоч як було важко, платежі вносили згідно з графіком. Та в травні, не дочекавшись потенційних покупців, банк виставив на торги під розбирання будинок культури, шкільні їдальню і спортзал, фельдшерсько-акушерський пункт. Звичайно, про соціальну інфраструктуру має турбуватися влада, але що могла вдіяти безгрошова сільрада? Не знайшлося потрібних коштів і в районному бюджеті.

Тепер ці об'єкти перебувають на балансі товариства і утримуються його коштом. Але хіба тільки вони? За півріччя на підтримку соціальної сфери в «Агро-Континенті» витратили півмільйона гривень, і ніхто не шкодує про ті гроші. По суті — це інвестиції в майбутнє. Будуть села впорядковані й доглянуті, комфортно буде в них жити людям, значить, залишатиметься молодь, не обірветься споконвічний процес селянського буття. Хоча не все так просто. За роки банкрутства господарства різко погіршилася демографічна ситуація в Долинці. І хоча тут у дитсадку утримують двадцятьох малюків, а вісьмом не виповнилося й року, «вимилося» середнє покоління віком від 25 до 40 років, а отже, відроджувати село буде дуже важко. Скільки грошей піде на це, ніхто не порахує, але й матеріальні блага ще нічого не гарантують. Ось недавно коштом товариства газифікували село Гірке, є тут водопровід та заасфальтовані вулиці, чотири рази на день заїжджає господарський автобус, а люди не тримаються...

— Це дуже складне питання, — каже верхньотерсянський сільський голова Володимир Застрожніков, — і вирішувати його потрібно в масштабах держави. Але коли чекатимемо з моря погоди, можна все втратити. І ми вдячні керівникам та колективу «Агро-Континенту» за те, що вони взяли на себе проблеми територіальної громади, тому й села наші такі чисті, освітлені, заквітчані та наповнені дитячими голосами. Серед молоді з'явилося багато здібних спортсменів. А зовсім недавно в нас відкрили першу в районі сімейну амбулаторію. Ось тільки закінчаться жнива, товариство придбає «Славуту», якою лікар Володимир Бут їздитиме на виклики в інші села.

Володимир Щербина і його команда

Набутки, яких досяг за останні роки колектив ТОВ «Агро-Континент», звичайно ж, не манна небесна. Але ті, хто добре знає, яке плачевне становище було тут зовсім недавно, дивуються. Як же так вийшло, що з попередньої управлінської команди Володимир Щербина нікого не поміняв, а ці люди наче переродилися? Невже й справді стали іншими головний агроном Василь Ониськів, головний інженер Володимир Дяченко, начальник цеху механізації Юрій Давиденко, начальник цеху тваринництва Роман Прокопенко, головний бухгалтер Вікторія Чорненко, агрономи Микола та Людмила Яковенки, інженер-будівельник Ігор Сахно, інженер-механік Анатолій Качан, інженер-енергетик Олександр Синенко, завідуючі фермами Іван Бережний, Людмила Бондаренко, обліковець по роботі з пайовиками Валентина Савоста та інші спеціалісти і керівники середньої ланки?

— Я давно придивляюся до цього дива і вже дещо збагнув, — поділився сільський голова Володимир Застрожніков. — Мій тезка нікого не гне через коліно і, що називається, дав волю усім керівникам, постійно посилає їх на різні виставки, семінари і навіть у закордонні відрядження. І кожен має звідти щось привезти — чи новий сорт, чи якусь технологію... Але все це перевіряється. Зараз у господарстві проходять випробування шість сортів пшениці та 42 гібриди соняшнику. Тож виходить, що, коли озимина дає на парах за 70 центнерів, не треба округляти очі. А ще в них усе прораховується наперед — до центнера і до гривні з гектара, тому й сівозміна вийшла не агрономічною, а такою собі економічною.

Те, що підмітив сільський голова, бачать й інші трудівники сільгосппідприємства. А коли люди розуміють, що від них хочуть, то й результати зовсім інші.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімках: директор ТОВ «Агро-Континент» Володимир Щербина; головний агроном Василь Ониськів, комбайнери Михайло та Олександр Косаренки і Володимир Червоненко, начальник цеху механізації Юрій Давиденко (зліва направо).

Фото автора.

РЕГІОНИ

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Автопотяг допомоги постраждалим вирушив у дорогу

З Черкащини до Рожнятівського району Івано-Франківської області відправлено 22 автомобілі з продуктами харчування та товарами першої необхідності. Зерно, борошно, цукор, консерви та інші продукти зібрали в 20 районах області. Всього постраждалі одержать продукції на 656 тисяч гривень. За словами першого заступника голови облдержадміністрації, керівника штабу з надання допомоги західним областям України Петра Гамана, збір коштів та гуманітарної допомоги ще триває. Загалом черкащанами буде надано допомогу потерпілим на суму 1 мільйон 806 тис. грн.

Лідія ТИТАРЕНКО.

ЖИТОМИРЩИНА

Найщедріший лан у Героя України — 87 центнерів пшениці з гектара

13 тисяч тонн зерна — такий підсумок жнив у приватній агрофірмі «Єрчики», яку очолює Герой України Володимир Дідківський. Особливо щедро вродила пшениця: її зібрали по 87 центнерів з площі 1020 гектарів. У цьому ж Попільнянському районі у приватному сільгосппідприємстві «Сокільча» намолотили з кожного гектара понад 70 центнерів зерна. А загалом по району підсумок жнив — 45,6 центнера збіжжя з гектара. У сусідньому Ружинському районі кращі сільгосппідприємства зібрали по 63 центнери зернових з гектара. А першим серед поліських районів Житомирщини завершив жнива Малинський район.

Скинулися на дитсадок та амбулаторію

У Несолоні Новоград-Волинського району відкрито дитсадок. Колись він уже діяв у цьому приміщенні, але потім його закрили, і будинок більше десяти років перебував у занедбаному стані. На реконструкцію й добудову, згідно з сучасними вимогами, витратили понад мільйон гривень, причому лише 35 тисяч — з районного бюджету, а решту внесли благодійники. Свій вклад зробили товариства «Церсаніт-інвест», «Труд», «Еліта», місцеві держлісгоспи, приватні підприємці. До цього будинку є ще один вхід — в амбулаторію сімейного лікаря. Із 715 тис. грн., які витратили на її створення, 625 тисяч — теж благодійні внески. Амбулаторія обслуговуватиме 1100 чоловік — жителів як цього села, так і сусідньої Теснівки.

Олексій КАВУН.

КРИМ

За борги покарали населені пункти

Сімферопольський водоканал відключив від водопостачання низку населених пунктів автономії, які живильну рідину одержують з магістральної мережі. Про це повідомив директор водоканалу Сергій Бойчук. А відключили селища у зв'язку з великими боргами місцевих житлово-комунальних підприємств. За даними Бойчука, покарали селище Поповка Бахчисарайського району, села Перове та Дубки, «бо проплата вже давно практично нульова».

Віктор ХОМЕНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 156 (4406)
ВІВТОРОК, 19 СЕРПНЯ 2008

Дідусь занадто багато знав

ФАМІЛЬНІ МЕМУАРИ

Петро Шелест — онук Петра Шелеста. Щоправда, він не любить, коли його представляють саме так. Отож поспішаю виправитися: Петро Борисович за освітою — історик. Працює радником Петра Симоненка, хоча і не член КПУ. В дитинстві він (як і його сестра, і два двоюрідних брати) багато часу проводив у міській резиденції першого секретаря ЦК КПУ на Осіївській вулиці. Через причину — банальну. Батьки працювали, а дітей віддавали під нагляд бабусі Іраїди Павлівни.

Кого цікавить політика в сім років

— Як часто вам доводилося бачитися з дідом?

— Так часто, як у нього вистачало часу. Адже він і вдома продовжував працювати. Але вільний час дідусь волів проводити з родиною. До нас часто приїжджали гості.

— Хто?

— Їхні прізвища вам ні про що не скажуть: родичі, друзі сім'ї. Це були люди, з якими дідусь раніше працював: військові, учені...

— Удома розмови про політику велися?

— Так, але між дорослими.

— А ви підслуховували?

— Ні. Кого цікавить політика в сім років за цілковитої стабільності?

— Невже ви не розуміли, що відрізняєтеся від інших дітей?

— Побічно. Якщо вважати привілеєм, що я жив у резиденції, то де я міг ще жити? У мене була нянька, яка, до речі, потім вийшла заміж за мого дядька (маминого брата). Так, я ходив у садочок ЦК. Він був на тому місці, де тепер побудували цей скандальний будинок на Грушевського.

— Це в тому садочку вас відібрали для ролі в кіно?

— Було таке. Фільм називався «Великі клопоти через маленького хлопчика». Знімала кіностудія ім. Довженка. Я думаю, мене вибрали не як геніального актора, а щоб не було проблем з фінансуванням. Раніше цей фільм показували часто. Я там два слова кажу, до того ж не своїм голосом. Тому що озвучист з мене вийшов ніякий. І навіть є один епізод, де в мене дублер. Треба було щось перезняти, а ми поїхали відпочивати в Крим. Але свої 600 карбованців я заробив.

— На що витратили?

— Це питання не до мене, а до батьків. А ще я пам'ятаю була рецензія: «Блискуча гра маленького Петрика Шелеста». До речі, в цьому фільмі зі мною знімався Альоша Добровольський, син головного архітектора Києва. Потім ми з ним в одному класі навчалися... От про школу я не можу сказати, що вона була звичайна. Там працювала дружина Володимира Щербицького. Але в мене вона не викладала. Зі мною в класі вчився Сергій Федоров (його батько був головним інженером заводу «Арсенал»), Юля Комісаренко (племінниця Сергія Комісаренка, котрий був послом у Лондоні), Лєра Мірошниченко — дружина Олексія Роднянського. Але тоді вона Олексія ще не знала *(сміється)*. Вчилися і діти лікарів, педагогів... І вчителі не боялися, що прийдуть круті батьки, розчепірять пальчики... Такого не було.

— Одне слово, крутими батьками і новими машинами не вихвалялися?

— Машинами хвалилися. Іграшковими, модельками. А як же.

Про ренесанс 60-х

— Коли ж прийшло розуміння, що ваш дід політик, з яким пов'язують розквіт українського філософського кіно, рух шістдесятників, ренесанс української культури?

— Я й зараз не збираюся давати йому оцінку як політичному чи державному діячу, бо це буде необ'єктивна оцінка. Для мене він був дідусь.

Щодо кіно. Звісно, всі нові фільми привозили до нас на перегляд. Кінозал був і в міській резиденції, і на дачі в Межигір'ї. Фільми дивилися всі, хто на той момент був удома. Я, наприклад, замовляв собі дитячі фільми. Пам'ятаю, коли вперше привезли «Анжеліку», мене вигнали з кінозалу. Було прикро... І звісно, привозили фільми, щодо яких були якісь розбіжності. Наприклад, «Білий птах з чорною ознакою». Його дивилися, і дідусь особисто сказав, що немає заперечень. Я взагалі не пам'ятаю випадку, щоб він якийсь фільм заборонив.

— А які книги зазвичай лежали в нього на столі?

— На столі зазвичай лежали робочі папери.

— А спірні книги не приносили на прочитання? Наприклад, «Собор» Олеся Гончара?

— Спеціально ні. Він бо не був цензурною інстанцією. Але «Собор», звичайно, читав. І поставився до книги абсолютно позитивно.

— А як у нього складалися стосунки з Іваном Дзюбою? Одні кажуть, що Шелест особисто його захищав, інші, що організував на нього цькування. Що правда?

— От ви запитували, які книги лежали в діда на столі? «Інтернаціоналізм чи русифікація» лежала. Я її бачив. Дідусь говорив: «Гарна книга». І цькування він не благословляв ніколи. Якщо він і приймав якесь рішення щодо цієї книги, то воно було формальним. Усе вже було вирішено.

— А як Петро Юхимович ставився до фольклору, старожитностей? Адже саме при ньому були відкриті Музей архітектури і побуту в Пирогово та Історико-культурний заповідник на Хортиці?

— Як і належить ставитися до фольклору і старожитностей. Це — історія, матеріал для дослідження, збереження традицій, але не фетиш. Ніхто не перешкоджав відкриттю таких музеїв, але плану щодо їх відкриття не було. Він не їздив населеними пунктами, вказуючи, де треба поставити пам'ятник, а де не варто. Для цього були Міністерство культури, профільні, громадські організації, спілки художників, архітекторів. Інша річ, коли виникали проблеми фінансування. Тоді до нього, звичайно, зверталися.

— Кажуть, з будівництвом палацу «Україна» була справжня детективна історія. Мовляв, його будували як кінотеатр.

— Це була звичайна хитрість. Питання вирішувалось, як вибити гроші на будівництво палацу. У Москві був Палац з'їздів. Звичайно, хотілося, щоб схожий палац був у Києві. Було таке своєрідне змагання. Але грошей на будівництво палацу не було. Тому його почали будувати як кінотеатр. А коли вже майже все побудували, звернулися в Москву, мовляв, дайте грошей довести справу до кінця. Не зносити ж стіни...

— Усе-таки було бажання утерти носа центру.

— Ну звичайно, це є в будь-якій роботі. Здорова конкуренція: наші ракети мають бути кращі, КБ Антонова — краще від КБ Ільюшина, київське «Динамо» — краще від «Спартака».

У московській квартирі. На стіні — портрет Шевченка.

Про відставку

— Його дратувало, що гроші доводиться вибивати з Москви? Кажуть, останньою краплею, після якої Шелеста вирішили усунути з посади, була його ідея розширити права України в зовнішньоекономічній діяльності та відкрити в Києві Торгово-промислову палату.

— Напевно, він хотів більшої економічної самостійності. Але це мало господарський характер, а не політичний. Будь-яке підприємство, яке хоче розвиватися, шукає можливості і способи заробляти. Що стосується його відставки... Моя точка зору — останньою краплею стала зовсім не економіка. Дід дуже багато знав про те, як знімали Хрущова, що тоді відбувалося, хто такий Брежнєв. Це була внутрішня інтрига. Вважають, що дід був ставлеником Хрущова. Це не так. Вони були знайомі, і Хрущов нормально до діда ставився. Але в посадах його не просував. А Щербицький був прямим ставлеником Брежнєва.

— Петро Юхимович жалкував, що брав участь у відставці Микити Хрущова?

— Так, він жалкував потім. Просто розрахунок був трохи інший.

— Який?

— Леонід Ілліч мав бути тимчасовою людиною.

— І хто повинен був його змінити?

— Там загалом планувалися геть інші перестановки в масштабах усього Союзу. До влади мали прийти не люди Брежнєва, а молоді реформатори, такі як Петро Машеров (перший секретар ЦК КП Білорусії, у 1980 р. загинув у автокатастрофі. — **Авт.**), Володимир Семичастний (у 1961—1967 рр. — голова КДБ при Раді міністрів СРСР, 1967—1981 рр. — заступник голови Ради міністрів УРСР. — **Авт.**)... Дід не жалів, що Хрущова зняли. Він вважав, що це треба було зробити. Але по-іншому.

— Опісля він спілкувався з Хрущовим?

— Ні. Я, батько і дядько спілкувалися з його сином. Звичайно, у Хрущова була образа на діда. Тим більше якщо зважити, що коли він летів у Піцунду, то зупинявся в діда в Криму. Вони зустрічалися.

Про буржуазний націоналізм

Із щоденника Шелеста: *«На цьому засіданні деякі оратори договорилися до того, що на Україні дуже шанують Т. Г. Шевченка, що він серед народу, особливо серед молоді, мало не кумир і що це не що інше, як прояв націоналізму, крамола... Договорилися навіть до того, що на Україні занадто багато розмовляють українською і що навіть вивіски на магазинах і назви вулиць написані українською мовою... І взагалі дійшли деякі до того, що оголосили українську мову зіпсованою російською мовою. В усьому цьому проявився найбільш озлоблений шовінізм, і особливо це було у виступах Шелепіна, Суслова, Демічева, Косигіна».*

— Якою мовою ви спілкувалися в сім'ї?

— Російською. Так склалися обставини. Дід довго працював у Росії: Челябінськ, Саратов, Ленінград. Та й у партійному середовищі переважала російська мова. Дядько і тітка, котрі були з ним в останні години, розповідали, що перед смертю дід говорив українською.

— У списку обвинувачень були також «буржуазний націоналізм», спроби українізувати Україну...

— Нісенітниця. Не можна українізувати Україну. До того ж він терпіти не міг шовінізм, печерний націоналізм. Був випадок, коли до виходу готувалося видання Винниченка (Володимир Винниченко — український політичний і громадський діяч, письменник. — **Авт.**). І жодних проблем не було, поки (не пам'ятаю вже хто) не заявив: «От, нарешті, ми видамо великого українського націоналіста Винниченка». Після чого, звичайно, тема була закрита. Дід їм тоді сказав: «Ну що, дострибалися?» Потім діду згадали і Винниченка. Я не говоритиму ті слова, якими він коментував усі ці обвинувачення. Вони не дуже цензурні. Але просто не можна реагувати по-іншому, коли люди верзуть дурниці й самі це знають.

— І на чию адресу були ці нецензурні слова?

— Того, хто їх озвучував. Хоча, що стосується ідеологічного аспекту, здебільшого це було пов'язано з позицією Суслова (Михайло Суслов, член Президії ЦК КПРС з ідеологічних питань. — **Авт.**). У них стосунки ніколи не складалися. Я добре пам'ятаю день, коли помер Суслов. Вони жили з дідом в одному будинку (Суслов на 7-му поверсі, дідусь — на 9-му). Я саме приїхав з Києва. Дивлюсь, біля будинку стоять чорний урядовий реаніматор, «швидка»... Я піднявся на 9-й поверх, подзвонив у двері. Відкрив дідусь. У нього були такі широкі блакитні підтяжки, із НДР привезли. Він ці підтяжки відтягнув, лясь і — така задоволена посмішка на обличчі: «Суслов помер». Чесно скажу, не хотів би, щоб хтось так відреагував на мою смерть. Я діда не схвалюю, але розумію, що це була перша емоційна реакція... Хоча пізніше він говорив, так, людина померла, шкода...

— У своїх щоденниках він також рідко відзивався про Володимира Щербицького (після усунення Шелеста — перший секретар ЦК КПУ. — Авт.), Олексія Ватченка (у 1965—1976 рр. секретар Дніпропетровського обкому КП УРСР, головний організатор кампанії проти «Собору» О. Гончара. — Авт.)...

— У дідуся і Щербицького були дуже непрості міжособистісні стосунки. У щоденниках він це висловлював емоційніше. Але насправді ніхто прилюдно не обливав один одного брудом, як це робиться зараз. У них було різне бачення, різні позиції. От і все.

Про Ватченка він так відзивався завжди, також із причин особистісного характеру. А от кого він терпіти не міг, то це Валентина Маланчука (при Щербицькому секретар ЦК КПУ з ідеології. — **Авт.**). Вважав його геть бездарним. І своє ставлення він не приховував.

Про віру

Із щоденників: *«У той час, у 1932—1934 роки, на Україні був страшний голод. У селах*

1963 р. Два перших секретарі ЦК КПУ. Микола Підгорний «передав» посаду Петру Шелесту.

Насправді ніхто прилюдно не обливав один одного брудом, як це робиться зараз

про те, як знімали Хрущова

вимирали від голоду сім'ями, навіть цілими селами. В багатьох місцях було навіть людожерство — це була трагедія. Але все-таки колись стане відомо, скільки від голодної смерті в ті роки загинуло людей. Це був просто злочин нашого уряду, але про це сором'язливо мовчать. Усе списується на успіхи і труднощі «зростання».

*Про репресії: «З листа дізнаюся, що рідний брат Люби (першої дружини Шелеста, котра загинула в автокатастрофі. — **Авт.**) Банний Микола — науковий співробітник харківського інженерно-економічного інституту, заарештований з політичних мотивів. Репресовано і мого племінника, Володю Коробка...»*

— Він вірив у компартію?

— Щиро. Тільки кожний вірить по-своєму. Були внутрішні метання, але абсолютно був упевнений, що соціалістичний лад — це правильно.

— Під час подій у Чехословаччині (1968 р.) він виступив як прихильник уведення військ. Він справді вважав це правильним рішенням?

— Він не виправдовував той лібералізм, що передував ескалації, політику цілування Брежнєва і Дубчека (Олександр Дубчек — перший секретар ЦК Компартії Чехословаччини, головний ініціатор курсу реформ, відомих як «Празька весна». — **Авт.**). Саме та політика спричинила напруження і введення військ. Він вважав, що треба було діяти жорсткіше на попередньому етапі й не доводити ситуацію до введення військ. Інше питання, що він виступав за введення військ, бо не бачив іншої можливості припинити повстання. І не тільки він.

— У своїх щоденниках Петро Юхимович згадує голод 33-го, репресії... Як він оцінював ті періоди в історії Радянської держави?

— Щодо репресій, то від них постраждав його племінник, сім'я його першої дружини, що, втім, не завадило йому з нею одружитися. У щоденниках спогади про репресії пов'язані з його роботою в комісії з реабілітації. У 30-х він сприймав арешти не як репресії, а як перевірку. Що це було, він довідався, як і багато інших людей, пізніше. А що стосується голоду, то, звичайно, питань немає. Він його сам пережив, і його оцінки був дуже різкі. Але він не розглядав голод, як цілеспрямоване знищення українців. Була централізована продрозкладка. Продзагони забирали надлишки і терміново відправляли їх ешелонами. Ходити по схронах у них не було часу. Останнє відбирав свій же сусід дядько Василь, у якого є рушниця. Тільки місцеві знали, в кого де що заховано. На Харківщині голод був страшний. Але знову-таки, не можна оцінювати ті події з позиції сьогодення. Не можна поділяти людей на жертви і катів. Хто знає, що було б, якби репресовані й ті, хто репресував, помінялися місцями.

— Уперше кримські татари почали повертатися на батьківщину в 60-х. Ви не знаєте, чому зупинилося переселення?

— Не знаю. Але в 60-ті воно відбувалося не в такому вигляді, як тепер. Була програма щодо повернення. Переселилося, здається, 250 родин. Але люди приїжджали не на порожнє місце. Спочатку для них створювали умови.

Семен Будьонний показує Петру Шелесту книгу своїх щойно виданих «Спогадів».

У почесному засланні

— Чому Петро Юхимович не повернувся в Україну?

— Причин багато. Спочатку не було змоги. А коли дідусь пішов на пенсію... По-перше, у нього тут не було квартири. Та й не чекали його, зокрема й Володимир Васильович (Щербицький. — **Авт.**), адже в Україні залишилося дуже багато людей, які були незадоволені тим, що пішов Шелест. Але в гості дід приїжджав. Наприклад, до мене на весілля.

— За тим, що відбувається в Україні, він стежив? Як ставився до розвалу Союзу і незалежності України?

— Він був проти руйнування Радянського Союзу однозначно. Михайла Горбачова він не полюбляв, попри те, що Горбачов повернув йому деякі пільги. Але путч сприйняв болісно, бо вважав: це неправильно. Тим паче він дуже добре розумів, хто стоїть за ГКЧП, а кого туди втягли. А до Єльцина ставився як до сибірського мужика-п'яниці. Його дача була недалеко від дачі діда, тож дід знав, що він за людина. Пам'ятаю випадок. Я тоді був у діда на дачі. Заходжу додому, а сестра-хазяйка запитує: «А ти бачив, що там на вході (на територію держдач. — **Авт.**)?» А я від озера заходив... «Боря наш прийшов весь мокрий. Сказав, що його в мішку скинули з моста в річку. П'яний — як хлющ. До того ж зверху — мокрий, а кишені — сухі», — і сміється. Я знаю той місток, з якого його нібито скинули. Це міст на Ніколину гору. Там річка в закруті і дуже сильний плин. Якби він туди потрапив, його як мінімум віднесло б.

1967 р. Під час відпочинку в Криму (зліва направо): син Борис, Петро Шелест, дружина Віталія — Алла, син Віталій, онуки Петро і Дмитро.

Але щодо незалежності України, то в дідуся була така думка: якщо народ проголосував, отже, так тому і бути. Мій дядько був у нормальних стосунках з В'ячеславом Чорноволом, розумною, інтелігентною людиною. Дід казав, що він проголосував би за Леоніда Кравчука. І навіть, пам'ятаю, просив передати йому привіт.

— Як Петрові Юхимовичу жилося після 1991 року? Союз розпався, криза... Були фінансові проблеми?

— Були. Раніше він отримував пенсію 500 карбованців. А після розвалу Союзу почався хаос. Вони змушені були продати деякі речі, коштовності. Кравчук говорив, що до нього звернулися з проханням допомогти Петрові Шелесту, оскільки той опинився у скрутному матеріальному становищі. Я потім перепитав у тата. Він сказав, що такий випадок справді був. Я запитав: навіщо вони це зробили. Тато сказав, що не знає. Це було рішення бабусі. Дід про це не знав.

— Це було прохання Петра Юхимовича поховати його на Байковому цвинтарі?

— Ні. В нього в заповіті написано: «Поховати на батьківщині». Що малося на увазі, належало вирішувати родині. В Андріївці (П. Шелест народився в с. Андріївка Харківської області. — **Авт.**) уже на повний хід готувалися до похорону і поминок. Свиней почали забивати. Але ми вирішили ховати на Байковому. Там поховані його брат, мама бабусі. Потім ми там і бабусю поховали.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Фото із сімейного архіву.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 07.08.2008 р. по справі № Б 29/165-08 ПП «Параметр-Центр» (код ЄДРПОУ 34499537; 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Мандриківська, б. 336, кв. 2) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 13.08.2008 р. по справі № 24/240-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий Дім Магриб» (02094, м. Київ, вул. Червоногвардійська, 34, код 35012088) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кіцула С. Б., ліцензія серія АВ № 081007 від 26.04.2006 р.: 02097, м. Київ, вул. Лісківська, 28, кв. 15, т. 80672950803.

Керуючий санацією повідомляє, що втрачене реєстраційне посвідчення, видане на підставі рішення Гороховської сільської ради від 26.08.1997 р. на будівлю корівника № 5 в с. Горохове Кагарлицького району Київської області, яке належить СТОВ «Світанок» (правонаступник КСГП «Світанок») вважати недійсним.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 06.08.2008 р. по справі № 24/222-б Товариство з обмеженою відповідальністю «ОДС Максікомплект» (03069, м. Київ. вул. Кіровоградська, 38/58, код ЄДРПОУ 34934311), 13.08.2008 р. по справі № 24/254-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Сітрон ЛТД» (03143, м. Київ, вул. Заболотного, 15, код ЄДРПОУ 35379986) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрутів призначено Кіцула С. Б., ліцензія серія АВ № 081007 від 26.04.2006 р.: 02097, м. Київ, вул. Лісківська, 28, кв. 15, т. 80672950803.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 11.08.2008 року по справі № 2/293/08 Товариства з обмеженою відповідальністю «Атвейг» (адреса: 54003, Миколаїв, вул. Колодязна, 5, кв. 13), код ЄДРПОУ 32755074 визнано банкрутом за ознаками ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено Фоменко Віру Михайлівну (ліцензія: серія АБ № 271514 від 08.11.2005 р. видана Міністерством економіки з питань європейської інтеграції України (54008, м. Миколаїв, проспект Жовтневий, 1, каб. 37).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звертатись із заявою про визнання кредитором по справі до Господарського суду Миколаївської області.

Філія Державної госпрозрахункової установи "Агенство з питань банкрутства" у Вінницькій області просить опублікувати в вашій газеті 19 серпня 2008 року оголошення наступного змісту:

Філія Державної госпрозрахункової установи "Агенство з питань банкрутства" у Вінницькій області та ліквідатор ВАТ "Хмільницький завод знежиреного молока" повідомляють про проведення біржових торгів з продажу майнового комплексу ВАТ "Хмільницький завод сухого молока", що розташований за адресою: 22000, Вінницька обл., м.Хмільник, вул.Червоного козацтва, №2. за стартовою ціною - 5 750 000,00 грн., у т.ч. ПДВ.

Торги будуть проводитись 19 вересня 2008 року на ТБ "Подільський контракт" за адресою:

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, к. 31. Відповідно Правил біржової торгівлі учасникам торгів для їх реєстрації необхідно по 16 вересня 2008 року включно подати письмову заявку, укласти договір з брокером та перерахувати на поточний рахунок ТБ "Подільський контракт" п/р 26009040589600 в АКІБ "Укрсиббанк" м. Харків, МФО 351005, код ЄДРПОУ 34272422 гарантійний внесок у розмірі 10% від стартової ціни та реєстраційний збір - 34,00 грн, без ПДВ.

Додаткова інформація про об'єкт та процедуру участі у торгах надається за адресою: м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, к.к.410, 411, тел./факс 8 (0432) 52-03-41 з 9 до 18 год. в робочі дні.

Постановою господарського суду Львівської області від 21 липня 2008 року по справі № 29/90 товариство з обмеженою відповідальністю «Горизонт», за місцезнаходженням: 80716, с. Єлиховичі, Золочівський р-н, Львівська обл., код за ЄДРПОУ 03761878, рах. № 26005321031001 в філії ВАТ КБ «Надра» ЛРУ м. Львів, МФО 325978, визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Романка Володимира Рудольфовича, ліцензія Міністерства економіки України від 03.02.2006 р. серії АБ № 271683, 80700, м. Золочів, Львівська обл., вул. Садова, 4, кв. 51.

Претензії приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення про визнання боржника, який ліквідується, банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва № 24/253-б від 13.08.2008 р. ТОВ «Укрейнтехснаб» (02002, м. Київ, вул. Марини Раскової, 19, код ЄДРПОУ 35646034) визнано банкрутом.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шевченко В. М. (02095, м. Київ, вул. Княжий Затон, 12, кв. 199).

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін.

Постановою Господарського суду м. Києва № 24/241-б від 13.08.2008 р. ТОВ «Енерготехприлад» (02152, проспект П. Тичини, 20, код ЄДРПОУ 34875052) визнано банкрутом.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шевченко В. М. (02095, м. Київ, вул. Княжий Затон, 12, кв. 199).

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін.

Білоруський «апендикс» мало не відрізали в Україні

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Наприкінці травня, а потім ще й у кінці червня було повністю скасовано рух електричок за маршрутом Чернігів—Йолча. Раніше вони ввечері та вранці везли пасажирів з України в Білорусь і навпаки. Головна причина болючого для людей рішення — економічна недоцільність курсування потягів на білоруську територію. Проти цього аргументу, здавалося б, важко знайти якийсь контраргумент. Але... водночас є свої нюанси.

Станція Йолча своєрідна, вона розташовується за 5 кілометрів від білорусо-українського кордону, на залізничній колії, якою прямують електрички зі Славутича на Чорнобильську АЕС. Після Дніпра вони повинні проїхати 20 кілометрів по білоруській території, яка, як люди кажуть, «апендиксом» зайшла в Україну. Тут є села, живуть люди. Багато тамтешніх білорусів нині проживають у Чернігові, Славутичі, бо отримали там квартири після аварії на атомній електростанції. «Робітничі» електрички пролітають білоруську станцію Йолча без зупинок, щоб не затягувати митний, прикордонний контроль, як це має бути під час перетину кордону.

— Коли ж скасували електрички на Йолчу, ми немов стали відрізані від своєї малої батьківщини, — бідкається білорус Іван Даниленко, автор листа до «Голосу України». — Там могили моїх батьків. Там родичі. У багатьох моїх знайомих залишилися у Брагинському районі старенькі батьки. Як їх провідати? Як допомогти? Крім того, з довколишніх сіл люди їздили на роботу до Славутича.

«Я по телефону часто спілкуюся зі своїми рідними, — читаємо у його листі, підписаному, до речі, 38 білорусами, — і вони мені кажуть, що люди вже двічі блокували електричку на переїзді станції Йолча, але поки що все безрезультатно».

Із цим ми звернулися до Чернігівської облдержадміністрації, до керівництва Південно-Західної залізниці. На щастя, ситуація з підвезенням пасажирів до Йолчі там на контролі і, як нам повідомили, вирішується на користь людей.

— Щойно ми провели переговори з білоруською стороною, — сказав заступник начальника Південно-Західної пасажирської служби Олександр Толкачов. — Укладено угоду з Гомельським відділенням Білоруської залізниці про відновлення в середині серпня руху електропотягів до Йолчі чотири рази на тиждень.

У цих перемовинах узяли участь і представники Чернігівської облдержадміністрації. Начальник управління регіонального розвитку Тетяна Данилова, зокрема, повідомила:

— Цей маршрут — збитковий. Але оскільки він суспільно важливий, зачіпає інтереси багатьох громадян України та Білорусі, його вирішено відновити. Білоруська сторона до того ж узяла на себе зобов'язання частково компенсувати витрати українських залізничників. Нині після узгодження деяких організаційних питань стосовно митного, прикордонного контролю люди зможуть без труднощів переміщатися з Йолчі через білорусо-український кордон.

Що ж, приємно, що влада, Південно-Західна залізниця так результативно відреагували на справедливе звернення людей.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Виробництво картоплі перекочувало у приватний сектор...

НОТАТКИ З МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

За роки незалежності загальна картина з виробництва другого хліба — картоплі, як прийнято її вважати, в державі майже не змінилася. Заготовляємо її до півтора центнера на душу за норми 120 кг; міцно засіли ми й на позначці середньої врожайності (120 — 130 ц/га) та не зменшили загальної посадкової площі (півтора мільйона га).

Здавалося б, усе о'кей, і можна жити й не тужити. Однак то лише на перший погляд так, бо до старих проблем додаються нові. Саме про них переважно і йшлося на Міжнародній науково-практичній конференції «Стан, проблеми і перспективи розвитку галузі картоплярства в Україні», яка відбулася в Інституті картоплярства Української академії аграрних наук (УААН), що в селищі Немішаєвому на Київщині.

Та перш ніж перейти до обговорення актуальних проблем галузі науковці й представники влади відкрили перед фасадом Інституту картоплярства пам'ятний знак цій рослині. Отож тепер перед входом в інститут на високому бетонному стовпі-постаменті красуються кілька скульптурних бульб **(автор — архітектор Микола Крижанівський)**, котрі надихатимуть, як зазначали промовці, науковців і практиків на нові звершення у цій справі.

Стосовно проблем вітчизняного картоплярства, наголосив на конференції заступник міністра аграрної політики Сергій Мельник, то їх останнім часом не поменшало, і більшість з них не нові. Якщо ще 10—15 років тому галузь впроваджувала інтенсивне виробництво продукції на великих площах, зводилися сучасні картоплесховища, дрібну бульбу на заводах переробляли на крохмаль, закуповували чимало нової техніки, виділяли значні суми на селекцію і сортооновлення, то нині про це можемо лише згадувати. Адже сьогодні майже на 98 % площ цю культуру вирощують і забезпечують її валовий збір у приватному секторі.

Нині люди самі вирощують і забезпечують себе другим хлібом. Тому й не дивно, як зауважила на конференції завідувачка лабораторії захисту рослин цього інституту Галина Каражбей, що маємо великі втрати продукції. Зокрема, шість відсотків не добираємо лише через колорадського жука, вісім — від грунтових хвороб, двадцять відсотків під час її збирання та зберігання тощо.

Інститут картоплярства УААН — один з майже двадцяти наукових установ аграрної академії, який цього місяця відзначив своє сорокаріччя. Інститут, як зазначив його директор Анатолій Бондарчук, чимало робить для того, аби поменшало проблем у галузі. Найголовнішим внеском учених, мабуть, можна вважати те, що з 74 сортів бульб, занесених до Державного реєстру рослин країни, 52 — виведено в системі Аграрної академії наук. Виведено такі сорти бульб, котрі відзначаються не тільки високою врожайністю і стійкістю до хвороб, а й добре зберігаються, мають чудові смакові якості. Є й вітчизняні сорти, які можна у нас двічі на рік вирощувати. А картопля Бородянська рожева, наприклад, два роки тому занесено до каталогу сортів рослин Європейського Союзу. Урожайність сортів Серпанок і Явір торік на окремих ділянках сягла рівня кращих світових — 470 і 474 ц/га відповідно, а середньостиглий сорт Слов'янка в агрофірмі «Київська», що в селі Маковище Макарівського району Київщини, за крапельного зрошення видав понад 1000 ц/га.

Про можливості одного з майбутніх сортів, з яким разом з учасниками конференції довелося познайомитися на дослідному полі Інституту картоплярства, розмовляю з авторитетним ученим, що створив відому у світі свою наукову школу, — завідувачем відділу селекції цієї установи, д. с. н., професором Андрієм Осипчуком.

— Андрію Антоновичу, на дослідній ділянці показали зразки рослин, які розраховані на врожай 700 ц/га. Що це за сорт, а головне — коли його побачимо на полях?

— Це поки що не сорт, а селекційний номер, котрий вирощуємо на площі одна-дві сотки. У ньому використано вісім видів різних рослин, у тім числі й деяких диких. Він справді спроможний порадувати високим урожаєм, бо торік у звичайних умовах, без зрошення, показав такий результат. Але в нас і без нього вже є сорти, котрі дають по 500—600 ц/га. Це — Скарбниця, Поліське джерело, Дорогинь, Звіздар і деякі інші. Отож не треба ждати нових, а працювати з готовими...

Попит на картоплю у світі з кожним роком лише зростатиме. Адже триває наступ глобального потепління, через що нині, за даними ООН, у світі голодує 50 млн. людей. Мабуть, саме тому Генеральна асамблея ООН рік нинішній оголосила роком картоплі. А цілковито задовольнити цей попит можемо і ми. Тим паче, що вигідно в наших широтах вирощувати цю культуру. Особливо за врожайності 130 і більше центнерів з гектара.

Цікавлюся в учасника конференції Миколи Луценка, завідувача одного з 19 опорних пунктів Інституту картоплярства в Україні, — Макарівського, що в селі Королівка на Київщині, наскільки вигідно займатися цією трудоємною культурою. Мова, до речі, про село, середній школі якого «Голос України» свого часу подарував кілька комп'ютерів з допоміжним обладнанням.

— За дванадцять років існування наш опорний пункт, що діє на базі СВК «Росія», — каже Микола Володимирович, — не був у збитках. За цей час ми розмножили і здали у виробництво багато селекційних сортів інституту. Ми також працюємо з кращими зарубіжними фірмами, порівнюємо їхні і наші сорти. Але перевагу віддаємо вітчизняним, бо вони є витривалішими до наших умов і менше вироджуються. А картоплю вирощувати навіть у цей пореформений час не лише вигідно, а дуже вигідно. Якщо її правильно вирощувати і мати врожай 180 ц/га і вище, вона може бути рентабельною на 90—100 відсотків.

— А як у вас із врожаєм і на якій площі вирощуєте?

— Минулого року в нас вийшло по 236 ц/га, а вирощуємо на 100 га, з них селекційне розмноження, тобто первинне насінництво, — на 12 га. Решта — супереліта та еліта для реалізації...

— Столові чи промислові сорти розводите, про які згадували на конференції?

— Такого поняття, як «столові чи промислові» сорти, нині немає, бо вони всі — універсальні. Є сорти картоплі, які придатні і для харчування, і для промислової переробки. Це ті, в яких високий відсоток крохмалю та добрі смакові якості.

— Промислова переробка бульб у нашій країні — це переважно виробництво чіпсів, — додає голова СВК «Росія» Володимир Мережко. — Майже кожен сорт годиться для приготування страв і виробництва чіпсів, хоча для останніх є й окремі сорти...

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

У Росії й Білорусі в цій справі такі самі проблеми, як і в нас. Доктор наук з РФ Віктор Старовойтов зазначив, що росіяни, як і українці, надто багато вживають картоплі і мало переробляють, хоча в Росії удвічі більший валовий збір, аніж у США. Білорусь, для якої картопля є ще більш важливішим другим хлібом, аніж для України, зауважив науковець з цієї країни Іван Колядко, найбільше зусиль і коштів спрямовує на виведення нових сортів бульб, вирощування їх у фінських теплицях та на технічне оснащення галузі.

З критичним аналізом деяких аспектів роботи колективу інституту та конкретними пропозиціями науковцям-картоплярам виступив академік-секретар відділення регіональних центрів УААН Ігор Гринник. З-поміж 14 країн світу, які очолюють список країн—виробників картоплі, зауважив він, за рівнем її врожайності ми займаємо надто скромне місце. Не може задовольняти і те, що колектив інституту працює лише у 2/3 областей України, що немає наукового супроводу з вирощування цієї культури в усіх областях країни. Картоплярство має тут орієнтуватися на зернову галузь, яка використовує в країні понад 200 науково-дослідних полігонів. Досить істотним, на думку академіка-секретаря, є і те, що нічого нового тут ми не дали нашим сусідам — Росії й Білорусі, які використовують переважно два наші сорти бульб — Луговську і Кобзу, виведені ще за радянських часів.

На завершення конференції її учасники прийняли рішення, в якому зосередили увагу науковців і практиків цієї важливої галузі на потребі об'єднання зусиль щодо виконання науково-технічної програми (НТП) «Картоплярство», якою передбачено подолання багатьох проблем. Щоправда, це можна зробити, наголошували учасники конференції, лише за однієї умови: якщо в цьому буде зацікавлена і держава та належним чином вона фінансуватиме галузь.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.
Київська область.

Картоплю вирощувати не лише вигідно, а дуже вигідно

Кукурузу таки посадили

РОЗСЛІДУВАННЯ

«Ти думаєш, у в'язниці тільки винуваті сидять?»
(Із кінофільму «Гра всерйоз»).

«Уранці вона (він) прокинулася знаменитою». Так кажуть не тільки про успішливого артиста після виходу кіно. Промені раптової слави часом освітлюють і безстрашних, мужніх, винахідливих погононосіїв. Вони, ризикуючи життям, часто залишаються в тіні, але, буває, з'являються у всій своїй красі...

Спектакль про вбивство на замовлення

Наприкінці вересня 2003-го Олександрію, потім Кіровоградщину і Київ шокувало міліцейське повідомлення про вбивство Олега П-ка, профспілкового лідера. Двома пострілами кілер розправився з неугодним захисником прав сотень працівників акціонерного товариства. Багато свідків бачили розпластаного в під'їзді чоловіка, кров, рідних, лікарів, які констатували смерть. В одній з газет опублікували некролог. А через кілька днів з УБОЗу випустили не менш приголомшуючу новину: вбивства не було, була майстерна інсценізація кривавого лиходійства, про яку не знало навіть «недремне око государеве» — прокуратура.

Чи додала показова операція здоров'я близьким «убитого» — питання не пусте. Але мета виправдує засоби. Якщо не помиляюся, з моменту виникнення УБОЗу (1995), подібних спектаклів у країні розігрувалося не більше півдюжини. Щоб убезпечити жертву, відвернути замовників і виконавців, людину «вбивали» привселюдно й надійно ховали до кращих часів. Вони наставали з моменту затримання злочинців.

В Олександрії УБОЗівці під керівництвом майора Олександра Колтиріна працювали, гадаю, за типовим сценарієм плюс-мінус форс-мажор. Підозрюваних, вельми шанованих і поважних у місті людей, заарештували негайно, після передачі грошей убивці, який не відбувся з «вини» доблесних стражів порядку.

Кримінальну справу за обвинуваченням Віталія Турбаєвського, Володимира Кукурузи і Сергія Калініна в серпні 2004-го розглянув апеляційний суд Кіровоградської області.

Розповідає Віталій Турбаєвський, колишній директор підприємства, де лідирував профспілковий бос Олег П-ко:

— Мене обвинуватили в тому, що нібито я замовив убивство, Кукуруза був посередником, а Калінін виконавцем. Апеляційний суд нас з Кукурузою в цьому епізоді виправдав. Верховний Суд вирок скасував. У травні 2006 року Кіровоградський апеляційний удруге розглянув справу: мене знову виправдав, а Кукурузу засудив до 10 років позбавлення волі. Вища судова інстанція і цей вердикт скасувала.

Наша довідка. *Володимир Кукуруза родом з Тернопільщини. Закінчив школу, військове училище. У Радянській армії відслужив 18 років. У Олександрії обирався депутатом міськради. З літа 2003-го — пантаївський селищний голова. Має трьох дітей.*

Отже, справу направлено на новий розгляд. Апеляційний суд у червні минулого року втретє проводить судовий розгляд і не знаходить провини ні у діях Кукурузи, ні у діях Турбаєвського — їх вироком знову виправдано. Верховний Суд у жовтні 2007-го і його скасовує, направивши справу вже до Чернігова. Там вона чекає на розгляд досі.

Виправдані виходять на волю. Кукуруза з головою занурюється в рутинну роботу селищного голови. До слова, після першого виправдувального вироку «батько», як його з повагою називають селяни, заасфальтував центральну дорогу, газифікував два села. Наркомани при ньому присмирніли, злодії притихли, авторитет голови зміцнився. Минулого літа він узявся за ремонт доріг, інші невідкладні справи. Задумане реалізувати не вдалося.

...Не одна розсудлива людина ставить собі запитання: якщо суди виправдують обвинувачуваних, що трапляється вкрай рідко, значить, слідчі не надали достатніх доказів їхньої провини? Виходить, спектакль, за який на погони впали великі зірки і високі посади, з тріском провалився?

Не поспішатимемо з висновками. Почекаємо рішення апеляційного суду Чернігівської області. Насторожує тільки заява працівника прокуратури, озвучена на суді Кукурузою: мовляв, чергового виправдувального вироку він не допустить. Тішить, що останнє слово не за ним...

Але коли ж слуги Феміди в п'ятирічній судовій тяжбі поставлять жирну крапку: справедливу, основану на законі? Коли остаточно визначаться в іншій кримінальній справі.

Півень прокукурікав, а там хоч не розвиднюйся?

Порушено її тими само борцями з організованою злочинністю. Підполковник Колтирін керує ними уже з Кіровограда.

Сівши в крісло голови після визволення із СІЗО влітку 2007-го, Кукуруза нібито затребував хабара від підприємця Арнольда Куриці (прізвище змінено. — **Авт.**), який зажадав земельну ділянку під будівництво СТО. Будь-який громадянин, отримавши землю, скаже, що рішення про її надання приймає не голова, не секретар, не вони удвох, а тільки сільські депутати на сесії. За версією слідчих, Кукуруза гарантував позитивне рішення за винагороду. Як він міг впливати на депутатів? Погрозами, шантажем, підкупом? Опитані народні обранці все це заперечують, відзначаючи, що їхній голова ніколи не випрошував і не вимагав потрібних рішень, не зловживав авторитетом і владою.

Брудними руки, погоджуючись на аферу, перебуваючи під багаторічним «ковпаком» УБОЗівців, очікуючи чергового суду в Чернігові по «мокрусі» — чи не божевілля? Проте, стверджує слідство, з яким погодився Олександрійський міськрайонний суд (суддя С. Куковенков), селищний голова «клюнув» на пропозицію Куриці взяти в борг вісім тисяч гривень. Не простих, а мічених, не в комірчині, а у власному кабінеті, під запис.

— Усе було заздалегідь сплановано: знайшли «клієнта», підготували гроші, організували зйомку, привели понятих, — переконані Володимир Кукуруза, його адвокати та односельці. Вони не вірять, що, перебуваючи у «цікавому становищі» підсудного у справі П-ка, їх «батько» зважився на вимагання.

Суд усі сумніви трактував не на користь Кукурузи. Чому? Чому плутані, непереконливі, на мій погляд, показання Куриці (і тільки його!) лягли в основу вироку.

— В озвученому на судовому засіданні аудіозапису розмови Кукурузи і Куриці немає жодного слова, що підтверджує вимагання, — констатує адвокат Надія Шлякова.

У тому, що справу сфабриковано, переконаний і її колега Олександр Бессараб.

— Вважаю алогічними дії правоохоронців, — каже він. — За словами потерпілого, він повідомив у міліцію про вимагання 29 серпня 2007-го, а ще 27 серпня погононосці клопотали перед судом про дозвіл відео- і аудіозапису. Отже, до чергового спектаклю готувалися заздалегідь?

До того ж, стверджує засуджений до п'яти років позбавлення волі Кукуруза, свідчення двох понятих плутані й брехливі. Суду вони розповідали, що в Кіровограді близько дев'ятої ранку пили каву, коли до них підійшли УБОЗівці й попросили бути понятими. Вони нібито були присутні при маркируванні купюр, потім їх відвезли в Олександрію, де приблизно о 9 години 23 хвилини (?) були присутні при затриманні Кукурузи. Суд не почув доказів про те, що кафе в Кіровограді відкривається о 10-й, що неможливо одночасно пити каву в обласному центрі і бути понятим в Олександрії, що аудіозапис напевне піддавався монтажу. Дивно й інше: потерпілий, який, до речі, категорично відмовився спілкуватися з журналістом «Голосу України», зареєстрував свою фірму після визволення Кукурузи; її статутний фонд — 100 гривень; ліцензії немає; директор і головбух — Арнольд Куриця; «офіс» — напівзруйнований сільський будинок...

Із Постанови Пленуму Верховного Суду України № 5 від 26.04.2002 р. «Про судову практику у справах про хабарництво»:

«Відповідальність за одержання хабара настає лише за умови, що службова особа одержала його за виконання чи невиконання таких дій, які вона могла або повинна була виконати з використанням наданої їй влади, покладених на неї організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або таких, які вона не уповноважена була вчиняти, але до вчинення яких іншими службовими особами могла вжити заходів завдяки своєму службовому становищу...»

Без коментарів. Олександрійський міськрайсуд, до слова, залишив цей документ, вважаю, без уваги. Є надія, що апеляційна інстанція прислухається до думки професіоналів із касаційної.

Іван ІЛЛЯШ.

Олександрія
Кіровоградської області.

На знімку: оголошується вирок.
Фото автора.

До речі

МВС оприлюднило рейтинг найбільших хабарів, виявлених цього року. Список складається із 84 позицій.

Очолив його хабар у 26 мільйонів гривень, що одержали голова і депутат селищної ради в Криму за вирішення земельного питання. Друге місце — 3 мільйони гривень — за головою міськради і його помічником у Дніпропетровській області. Третє місце — 2,3 мільйона гривень — одержали голова і депутат однієї із сільрад Васильківського району Київської області.

ФФБ: не піраміда, але все-таки...

Інвестиції у будівництво житла — й досі справа ризикована

Кожен завжди прагнув мати свій власний дах над головою. І навіть позахмарні ціни на нерухомість, які панують останнім часом, не дуже відлякують майбутніх покупців. Водночас високі ціни і великий ажіотаж породжують у декого бажання нагріти на цьому руки. До того ж завжди існує фінансовий ризик.

З метою захисту інтересів покупців нового житла держава впроваджує певні схеми, однією з яких є створення фондів фінансування будівництва (ФФБ). Такі фонди з'явилися не так давно і пропагуються як найбільш надійні при купівлі житла в новобудовах. Коротко схему можна представити таким чином. Створюється так званий фонд фінансування будівництва, керує яким управитель. Останній укладає договір із забудовником, який здійснює будівництво житла. Інвестор (покупець) укладає договір про участь у ФФБ з управителем. Цей договір страхується від ризику невиконання. Управитель зобов'язаний захищати інтереси інвестора. Після закінчення будівництва інвестор отримує у власність довгоочікуване житло. Здається, все досить прораховано і безпечно: фонд, страхування. Подібна схема на сьогодні найпоширеніша при купівлі житла в новобудовах.

Однак за порівняно недовгий час існування ФФБ сталося вже кілька неприємних прецедентів. Один із них — затяжне будівництво у 26-му мікрорайоні житлового масиву «Вигурівщина—Троєщина». Запланований час здачі будинків в експлуатацію — четвертий квартал 2005 року (!), проте й досі будинки стоять незакінченими. Договори про участь у ФФБ були оформлені згідно з вимогами законодавства, ризики застраховані, всі документи були в порядку. Зреештою, жодних махінацій на сьогодні не виявлено: квартири продавалися лише один раз, наявні всі дозволи.

Однак...

Житла немає. Будинки недобудовані. Забудовник — у стані банкрутства. Що відбувається з управителем фонду, нам достеменно дізнатися не вдалось, однак подейкують, що він позбавлений ліцензії на здійснення фінансової діяльності. Тобто захищати інтереси інвесторів навіть теоретично не може.

А страхування? — запитаєте. І тут також невизначеність. Проте, по-перше, повернення коштів, сплачених у 2005 році за двокімнатну квартиру, з урахуванням зростання цін на нерухомість, сьогодні дасть можливість придбати хіба що кухню з туалетом. А до того ж страхова компанія теж кудись зникла. Як стверджують деякі інвестори, у місці попереднього перебування її офісу немає, говорять і про позбавлення її ліцензії. Замкнуте коло.

У такій ситуації на захист прав громадян повинна стати держава. І вона стає. Щоправда, дуже кволо і невпевнено (здача будинку затримується майже на три роки, а конкретних рішень досі немає!).

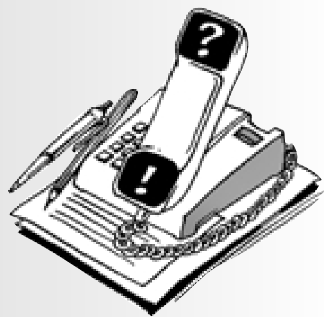
На наш запит до Деснянської районної у місті Києві державної адміністрації повідомили, що «розірвання угоди між Деснянською районною у м. Києві державної адміністрацією та Забудовником знаходиться на розгляді господарського суду м. Києва». А «забудовника по добудові... буде визначено після господарського суду». Дуже добре! Добудова. Значить інвестори таки отримають довгоочікувані квадратні метри... не менш як через три (!) роки після запланованої дати. Яка оперативність! І то, справа «знаходиться на розгляді». А коли буде рішення — невідомо. Так само невідомо, коли буде визначено нового забудовника і на яких умовах. Про можливе вирішення проблеми нам повідомив один з інвесторів: у будинках передбачено 5 % на соціальне житло, тож можна б завершити будівництво, віддавши його в розпорядження «добудовнику». Проте таке рішення столична влада ніяк не може прийняти: з одного боку — інвестори, забудовник, з другого — квартирна черга з людей, які не можуть купити собі житло.

Ось вам і розрекламована надійність... Та в чому ж винні покупці?

І це ще не все. Дехто намагається на ситуації, що виникла, трохи підзаробити. Сьогодні інвесторам пропонують подавати до суду позов про визнання права власності на об'єкти інвестування (що багато хто уже зробив). Водночас існує договір уступки майнових прав на об'єкти інвестування, відповідно до якого ці права уже передані (!) інвестору і ніким не оспорювалися. Для чого ж робити зайві витрати? Один з інвесторів повідомив, що за вирішення справи на його користь (?) треба сплатити судді всього якихось 600 доларів (американських, звичайно).

Принаймні контроль з боку держави та місцевого самоврядування необхідний, а допомога в таких випадках — чи не єдиний вихід. Ось тільки чому вона така повільна? Схема розроблена, ніби і способи контролю передбачені, однак житла немає. Можливо, треба виконувати закони, оперативно реагувати на ризики, вчасно і ефективно втручатися в ситуацію... Проте на ділі це поки що залишається пустим звуком, а рятування потопаючих залишається справою рук самих потопаючих. А може, це таки комусь потрібно...

Ігор САНДУГЕЙ.

Самотнім людям повинні допомагати

Я живу сама. Чоловік давно помер, а дітей у нас не було. Близьких родичів також не маю. У моїй квартирі вікна, батареї та вхідні двері вже зовсім старі. Взимку мені дуже холодно. Через щілини вікон та вхідних дверей по всій квартирі гуляє вітер, а батареї тепла зовсім не дають. Дізналася, скільки коштують двері та вікна, так це дві–три мої пенсії. А жити далі на що? Мене дуже цікавить, чи мають право старі самотні люди отримати одноразову допомогу, а точніше такий подарунок, як заміна вхідних дверей, вікон чи батарей?

Ніна САВЕННІКОВА.

Київ.

Відповідає заступник директора Департаменту у справах ветеранів та людей похилого віку Міністерства праці та соціальної політики України, начальник відділу Катерина МІЩЕНКО:

— Одноразова матеріальна допомога надається інвалідам, дітям-інвалідам та непрацюючим малозабезпеченим особам, які отримують пенсію та/або соціальні виплати, якщо розмір пенсії та/або соціальних виплат інваліда, дитини-інваліда, непрацюючої малозабезпеченої особи у місяці, що передує місяцю звернення, не перевищує двох прожиткових мінімумів для осіб, які втратили працездатність (згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 25.04.2008 року № 420 «Про затвердження Порядку використання у 2008 році коштів, передбачених у державному бюджеті для надання одноразової матеріальної допомоги інвалідам та непрацюючим малозабезпеченим особам».

Водночас у Києві, у кожному районі, функціонують територіальні центри соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких непрацездатних громадян, які опікуються ветеранами війни і праці, інвалідами, одинокими непрацездатними громадянами, іншими вразливими категоріями осіб. У складі територіальних центрів діють відділення організації надання адресної грошової та натуральної допомоги. У відділення на облік беруться й обслуговуються малозабезпечені непрацездатні громадяни, які відповідно до акту обстеження матеріально-побутових умов проживання потребують грошової та різних видів натуральної допомоги (харчовими продуктами, організації харчування в їдальнях або вдома, забезпечення одягом, взуттям, білизною та їх лагодження, предметами першої потреби, допомоги у виконанні різних видів ремонтних робіт квартир, вікон, дверей, санвузлів, дахів, парканів, побутової техніки, перукарських послуг тощо).

Враховуючи викладене, вам, пані Ніно, необхідно звернутися з відповідною заявою до органу праці та соціального захисту населення за місцем проживання.

Мене позбавляють пільг

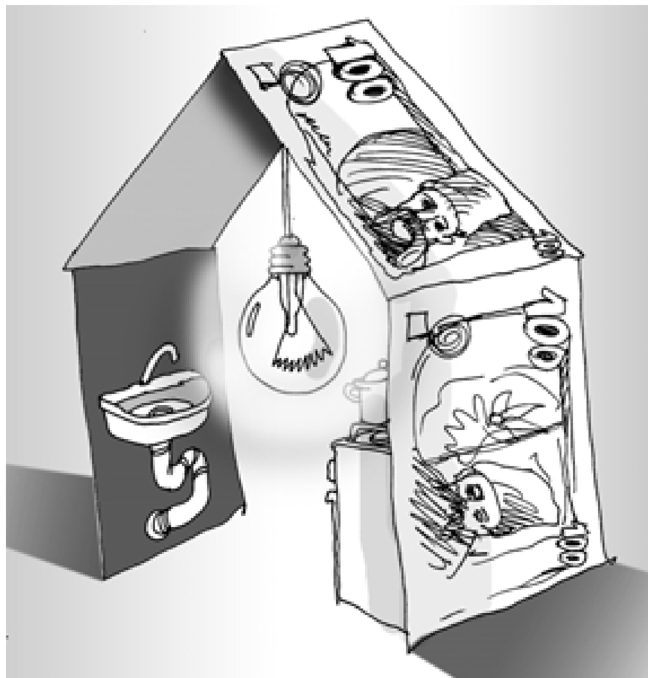
Усе своє життя я і моя сім'я проживаємо у гуртожитках. Для військових нашої країни — це більше правило, ніж виняток. У 2000 році ми з родиною в черговий раз переїхали до іншого гуртожитку. Спочатку нас прописали на два роки, а потім щороку продовжували прописку терміном на один рік (за листом з мого місця роботи). У 2005 році я звільнився зі служби за вислугою років. У 2006 році у нас закінчилася реєстрація місця проживання, але я і моя сім'я продовжуємо проживати в даній кімнаті донині. Тільки вже без реєстрації, бо протягом двох років адміністрація закладу, якому належить гуртожиток, не може ніяк розглянути двох листів–прохань на продовження реєстрації. Відповідно до статті 22 Закону України «Про пожежну безпеку» від 17 грудня 1993 року № 3745–XII пенсіонер має право на 50–відсоткову знижку плати за жилу площу, комунальні послуги, а також паливо. Проте комунальні служби відмовляються надавати мені пільги на послуги (50%) з 2006 року, мотивуючи тим, що закінчився термін реєстрації місця проживання, а я як проживав, так і проживаю в тій само кімнаті, на яку надавалися пільги до 2006 року.

Виникають питання:

1. Чи мають право комунальні служби позбавити мене пільг на комунальні послуги з тієї причини, що закінчився термін реєстрації місця проживання, але я дотепер проживаю за тією само адресою?
2. Якщо мають, то поясніть, будь ласка, на підставі яких нормативних актів?

Анатолій БОБКО.

Ніжин
Чернігівської області.

Відповідає заступник міністра палива та енергетики України Володимир ЛУЧНИКОВ:

— Взаємовідносини між споживачами електричної енергії — громадянами та енергопостачальниками регулюються Правилами користування електричною енергією для населення, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 26.07.1999 року № 1357 (далі — правила).

Згідно з абзацом 1 пункту 3 правил, споживання електричної енергії здійснюється на підставі договору про користування електричною енергією між споживачем і енергопостачальником, що розробляється енергопостачальником відповідно до Типового договору про користування електричною енергією (додаток 1) і укладається на три роки (для довідки: на підставі статті 179 Господарського кодексу України сторони не можуть відступати від змісту типового договору, але мають право конкретизувати його умови).

У пункті 31 правил зазначається, зокрема:

— пільгова оплата здійснюється з дня подання споживачем заяви;

— пільги з оплати спожитої електричної енергії надаються тільки за місцем постійного проживання.

Також слід зазначити, що постановою Кабінету Міністрів України від 01.08.1996 року № 879 встановлено норми користування житлово-комунальними послугами громадянам, які мають пільги щодо їх оплати.

Відповідно до вищезазначених правил, якщо між споживачем і енергопостачальником не досягнуто згоди про користування електричною енергією, її оплату, збереження приладів обліку тощо, спірні питання вирішуються в установленому законодавством порядку.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Робота за сумісництвом можлива. Було б бажання

Хочу працювати на двох роботах за сумісництвом. Обидва роботодавці не проти, але вимагають, щоб у кожного з них була трудова книжка. Не розірвати ж її навпіл? Підкажіть, де має бути трудова книжка, які особливі умови праці за сумісництвом, які недоліки?

Іван ГРИНЕВИЧ.

Кременчук
Полтавської області.

Відповідає директор Департаменту з питань державного регулювання заробітної плати та умов праці Міністерства праці та соціальної політики України Олександр ТОВСТЕНКО:

— Відповідно до частини 2 статті 21 Кодексу законів про працю України (КЗпП), працівник має право реалізувати свої здібності до продуктивної і творчої праці шляхом укладення трудового договору на одному або одночасно на декількох підприємствах, в установах, організаціях, якщо інше не передбачено законодавством, колективним договором або угодою сторін. Ця норма закону дозволяє працівникам, крім основного трудового договору, укладати трудові договори про роботу за сумісництвом.

Сумісництво визначається як виконання працівником, крім основної, іншої регулярної оплачуваної роботи на умовах трудового договору у вільний від основної роботи час на тому само чи на іншому підприємстві, в установі, організації чи у громадянина за наймом. Тобто працівник не може виконувати в один і той само час (наприклад, з 9—00 до 18—00) роботу як за основним місцем роботи, так і на місці роботи за сумісництвом.

У сфері недержавної форми власності сумісництво не регламентується, є лише дозвіл на роботу за сумісництвом, встановлений статтею 21 КЗпП. Тут обмеження на сумісництво можуть бути встановлені у колективному договорі, а також у трудовому договорі, що є для працівника основним. Частина друга статті 21 КЗпП не обмежує сумісництво ні за кількістю трудових договорів про роботу за сумісництвом, які може укласти працівник, ні за тривалістю робочого часу роботи, яку працівник поєднує з основною.

Робота за сумісництвом працівників державних підприємств, установ, організацій регулюється постановою Кабінету Міністрів України від 03.04.1993 р. № 245 та Положенням про умови роботи за сумісництвом працівників державних підприємств, установ і організацій, затвердженим наказом Мінпраці, Мін'юсту та Мінфіну від 28.06.1993 року № 43, зареєстрованим в Мін'юсті 30.06.1993 р. за № 76.

Тривалість роботи за сумісництвом не може перевищувати чотирьох годин на день і повного робочого дня у вихідний день. Загальна тривалість роботи за сумісництвом протягом місяця не повинна перевищувати половини місячної норми робочого часу.

Згідно з частиною третьою пункту 1.1 Інструкції про порядок ведення трудових книжок працівників, затвердженої наказом Міністерства праці, Міністерства юстиції, Міністерства соціального захисту населення від 29.07.93 р. № 58, **на осіб, які працюють за сумісництвом, трудові книжки ведуться тільки за місцем основної роботи.**

Запис про роботу за сумісництвом провадиться за бажанням працівника і зазначається у трудовій книжці окремим рядком (пункт 2.14 інструкції).

Тому при прийнятті на роботу за сумісництвом працівник зобов'язаний пред'явити роботодавцю паспорт, оскільки трудова книжка знаходиться за місцем основної роботи. Якщо робота потребує спеціальних знань, то роботодавець вправі вимагати пред'явлення диплому чи іншого документа, що підтверджує наявність відповідної освіти чи професійної підготовки. Надавати дозвіл чи будь-який інший документ з основного місця роботи при вступі на роботу за сумісництвом не потрібно.

Слід зазначити, що працівники-сумісники мають право на відпустку нарівні з іншими працівниками. Відпустка на роботі за сумісництвом надається одночасно з відпусткою за основним місцем роботи. Оплата відпустки чи виплата компенсації за невикористану відпустку провадиться сумісникам відповідно до чинного законодавства.

Безплатно, але не для всіх

Чи мають учасники ВВВ право на безплатне лікування та зубопротезування?

Анна ПАНАСЕЙКО.

Луганська область.

Відповідає юрист Ігор САНДУГЕЙ:

— Відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» встановлено пільги, які надаються учасникам війни. Щодо лікування, то учасники війни мають право на безплатне першочергове зубопротезування (за винятком протезування з дорогоцінних металів), безплатне одержання ліків, лікарських засобів, імунобіологічних препаратів та виробів медичного призначення за рецептами лікарів та безплатне забезпечення санаторно-курортним лікуванням або одержання компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування. Компенсація вартості самостійного лікування здійснюється за вашим бажанням у розмірі його вартості, але не більше від середньої вартості санаторно-курортної путівки, яка встановлена у розмірі 250 гривень. Виплата здійснюється один раз на два роки. Проте право на безплатне обслуговування в амбулаторно-поліклінічних закладах усіх типів та видів і на безплатну госпіталізацію та лікування у стаціонарах, госпіталях і лікарнях надається лише особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, тобто Героям Радянського Союзу, повним кавалерам ордена Слави, особам, нагородженим чотирма й більше медалями «За відвагу», а також Героям Соціалістичної Праці, удостоєним цього звання за працю в період Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років. Просто учасникам війни таке право не надається.

Фото з сайта www.milktooth.ru

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА

ОГОЛОШЕННЯ

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151 р/р 2600701009716 МФО 315654 ХФ ВАТ "Кредо банк ", оголошує про проведення торгів(аукціону) по реалізації 02.09.2008р. необробленої деревини з поставкою в 4 (четвертому) кварталі 2008р

Продавці - Державні підприємства Хмельницького обласного управління лісового господарства (т.80382 788155, 788153, 788162):

- ДП "Ізяславське лісове господарство" (803852 41812)
- ДП "Кам'янець-Подільське лісове господарство" (03849 23801)
- ДП "Летичівське лісове господарство" (03857 91180)
- ДП "Славутське лісове господарство"(03842 70350)
- ДП "Старокостянтинівське лісове господарство"(03854 32373)
- ДП "Шепетівське лісове господарство" (03840 41750)
- ДП "Ярмолинецьке лісове господарство" (03853 21415)
- ДП "Новоушицьке лісове господарство" (03847 21902)
- ДП "Хмельницьке лісомисливське господарство" (0382 785420)

Порядок проведення торгів:

9.00 год - спеціалізовані торги по продажу технологічної сировини, балансів та сировини для виготовлення лущеного шпону

10.00 год - аукціон по продажу необробленої деревини: фанерна сировина для виробництва струганого шпону дубова, пиловник дубовий, ясеневий, грабовий, берестовий, черешневий, березовий, кленовий, буковий

13.00 год - аукціон по продажу необробленої деревини: пиловник сосновий, ялиновий, осиковий, вільховий, липовий, буд ліс сосновий та ялиновий, підтоварник, сировина для кріпильних робіт.

Для участі в аукціоні покупці необробленої деревини подають біржі заяву про участь в аукціоні, до якої додаються:

- нотаріально засвідчена копія свідоцтва про державну реєстрацію підприємства (юридичної особи або фізичної особи-підприємця);
- нотаріально засвідчені копії установчих документів;
- копія довідки з державного комітету статистики України;
- копія свідоцтва про взяття на облік платника податків;
- завірена печаткою та підписом керівника підприємства копія довідки з ЄДРПОУ;
- довідка за підписом керівника суб'єкта господарювання щодо обсягу фактично переробленої необробленої деревини за попередній квартал, завірену печаткою;
- довіреність уповноваженим особам покупця з повноваженнями на участь в аукціоні та на підписання договорів купівлі-продажу;
- документ (копія платіжного доручення), що підтверджує перерахування гарантійного та реєстраційного внеску
- довідка за підписом керівника суб'єкта господарювання про те, що підприємство не перебуває у стані ліквідації або проти нього не порушено справу про банкротство, завірену печаткою;

Копії документів на участь в аукціоні повинні бути завірені печаткою покупця за винятком копій документів, які повинні бути засвідчені нотаріально.

До участі в спеціалізованих торгах допускаються виключно суб'єкти господарської діяльності, які мають власне целюлозно-паперове і фанерне виробництво, та виробництво з виготовлення деревних плитних матеріалів. Перелік учасників спеціалізованих торгів визначається Міністерством промислової політики України.

До участі в аукціоні по продажу необробленої деревини допускаються суб'єкти підприємницької діяльності, які купують сировину для власного лісопереробного виробництва.

Витрати пов'язані з організацією та проведенням аукціону покладаються на Покупця.

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі). Гарантійний внесок - 5% від стартової вартості. Реєстраційний внесок - 300,00 грн. Останній термін подачі заявок - за один день до дати проведення аукціону

Більш детальна інформація на сайті Товарної Біржі "Подільська": ptbr.hm.ukrtel.net

---

Постановою Господарського суду Сумської області по справі № 8/33-08 від 21.07.2008 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Росагро» (Сумська область, Конотопський район, с. Шаповалівка, площа Жовтня, 4, код ЄДРПОУ 32414011). Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Підгорного Володимира Миколайовича (ліцензія серія АВ № 307264 Міністерства Економіки та з питань Європейської інтеграції України від 19.02.2007 р.). Телефон для довідок 80635722080.

Правобережна товарна біржа повідомляє про проведення відкритих біржових торгів у вигляді аукціону. На біржові торги виставляється наступне майно підприємства ДНВП «Цирконій» (ЄДРПОУ 25012091):

Лот № 1: будівлі, споруди та обладнання ремонтно-механічного цеху, який знаходиться за адресою: Україна, Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ, пр. Аношкіна, буд. 179.

Стартова ціна лота: 25 536 000 грн. з урахуванням ПДВ.

Для участі в біржових торгах необхідно подати письмову заявку організаторові аукціону Правобережній товарній біржі за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Медична, 2, з 9 до 17 години (окрім вихідних) і внести гарантійний внесок (10 % від стартової ціни), і реєстраційний внесок 17 грн. на рахунок організатора торгів - Правобережної товарної біржі: р/р 26003301171834 в Дніпродзержинському відділенні Промінвестбанку, МФО 305501, ЄДРПОУ 25957609.

Ознайомитися з майном можна по місцю знаходження об'єкту.

Останній день прийому заяв 16.09.2008р. (включно).

Торги відбудуться 19.09.2008р. в 11.00, за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Медична, 2, у торговому залі Правобережної товарної біржі

Телефони для довідок: +38 (05692) 53-11-24, +38 (067) 564-59-37

Інформація про продаж майна на аукціоні:

Організатори аукціону: Українська Універсальна товарна біржа та Брокерська контора ФГ "Озиме покоління".

Продається майно ВАТ АК " Свема" зі зниженням початкової ціни на 30%:

ЛОТ №1: Нежитлове приміщення відділення розкрою металу №144-А (інв.№119) та склад зберігання газу № 626; загальною площею - 1126,9 кв.м.;

Місцезнаходження майна: Сумська область. м. Шостка, вул.Гагарина, буд.1.

Опис майна: Одноповерхова будівля. Стіни цегляні. Перекриття - з/б плити. Дах - руберої̈дна. Підлога - бетонна. Дата вводу в експлуатацію - 1983 рік. Фізичний знос - 45%. Стан майна - незадовільний. Всі комунікації відключені.

Початкова ціна продажу: 99304,80 грн.(дев'яносто дев'ять тисяч триста чотири грн.80 коп) (в т.ч. ПДВ).

Сума застави: 10000,00 грн.

Умови продажу по лоту №1:

- використання під виробництво, склади;
- проведення розрахунків за придбане майно, за незалежну експертну оцінку (9600грн.00коп. з ПДВ) та за тех. документацію (950 грн. 82 коп. з ПДВ), здійснюється Покупцем (переможцем аукціону) протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня проведення аукціону;

ЛОТ №2: Нежитлове приміщення № 144 зварювальне відділення (інв.№144); загальною площею - 639,6 кв.м.;

Місцезнаходження майна: Сумська область. м. Шостка, вул.Гагарина, буд.1.

Опис майна: Одноповерхова будівля. Стіни цегляні. Перекриття - з/б плити. Дах - руберої̈дний. Підлога - бетонна. Дата вводу в експлуатацію - 1961 рік. Фізичний знос - 45%. Стан майна - незадовільний. Всі комунікації відключені.

Початкова ціна продажу: 56490,00 грн.(п'ятдесят шість тисяч чотириста дев'яносто грн.00 коп) (в т.ч. ПДВ).

Сума застави: 5700,00 грн.

Умови продажу по лоту №2:

- використання під виробництво, склади;
- проведення розрахунків за придбане майно, за незалежну експертну оцінку (6000грн.00коп. з ПДВ) та за тех. документацію (959 грн. 26 коп. з ПДВ), здійснюється Покупцем (переможцем аукціону) протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня проведення аукціону;

Загальні умови продажу майна з аукціону:

- засоби платежу для фізичних та юридичних осіб - грошові кошти;
- оформлення права власності на придбане майно та сплата державного мита здійснюється за рахунок Покупця (переможця аукціону).

-У випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (переможцю аукціону) не повертається;

- повернення суми застави іншим учасникам протягом трьох діб після проведення аукціону, за виключенням суми банківських послуг ;

Аукціон буде проведений "19" вересня 2008 року об 11.30 год. за адресою: Сумська область ,м.Шостка, вул.Прорізна,12. Брокерська контора УУТБ ФГ "Озиме покоління".

Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні - за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Реєстраційний внесок за лот (102 грн. 00 коп. разом з ПДВ) вноситься на Р/р 26009020647001 в СРУ ВАТ КБ "Надра" м.Суми, МФО 337535, Код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ "Озиме покоління", та сума застави (без ПДВ) вноситься окремо на Р/р 26008020647002 в СРУ ВАТ КБ "Надра" м.Суми, МФО 337535, Код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ "Озиме покоління".

За детальною інформацією звертайтесь до Брокерської контори ФГ "Озиме покоління" м.Шостка, вул.Прорізна,12, або за тел. 8(05449) 7 01 75 та 8(097) 926 35 77, з 9-00 год. по 17-00 год.

З приводу огляду та ознайомлення з майном звертатись за тел. 8(097) 926 35 77, в термін з моменту публікації оголошення про продаж до дня припинення прийняття заявок на участь у аукціоні.

23.07.2008 р. постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі № 23/553-б Дочірнє підприємство «Виробничо-збутове підприємство «Нафтогаз» (04112, м. Київ, вул. Гонти, 3-А, код ЄДРПОУ 30467936) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду м. Києва від 23.07.2008 р. ліквідатором Дочірнього підприємства «Виробничо-збутове підприємство «Нафтогаз» призначено арбітражного керуючого Мальцева Д. О. (ліцензія арбітражного керуючого серія АБ № 176296 від 17.10.2005, тел. 8 (050) 410 86 26).

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують надсилати ліквідатору в місячний строк з дня опублікування оголошення за адресою: 02002, м. Київ, а/с 223.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "Елітал", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ТОВ "Елітал", які знаходяться за адресою: м. Донецьк, вул. Липецька, 47б: 1. Товарно-матеріальні цінності, (цифровий лазерний принтер - 1шт., принтер - 1шт., комп'ютер - 1шт.), початкова ціна продажу - 792,00грн. у т.р. ПДВ, гарантійний внесок - 39,60грн. 2. Дебіторська заборгованість по балансової вартості ДП "Гірник" ВАТ "Гірницький шахтобуд" м. Новогродівка, вул. Шахтна, 1, початкова ціна продажу - 117562,56грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 5878,13грн. 3. Дебіторська заборгованість по балансової вартості ТОВ ПКФ "Вектор", м. Донецьк, вул. Космонавтів, 3, початкова ціна продажу - 11880,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 594,00грн. 4. Дебіторська заборгованість по балансової вартості ТОВ "Донспецресурс", м. Донецьк, вул. Ліпецька, 79, початкова ціна продажу - 79841,98грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 3992,10грн. 5. Дебіторська заборгованість по балансової вартості ПП "Мартиненко", м. Шахтарськ, вул. Суворова, 12/55, початкова ціна продажу - 63949,94грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 3197,50грн. 6. Дебіторська заборгованість по балансової вартості ОП Шахта "Чайкіно" ДП "Макіїввугілля", м. Макіївка, п. Жовтня, вул. Жуковського, початкова ціна продажу - 41163,60. без ПДВ, гарантійний внесок - 2058,18грн. 7. Дебіторська заборгованість по балансової вартості Шахта "Жданівська", початкова ціна продажу - 49252,30грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2462,62грн. 8. Дебіторська заборгованість по балансової вартості Шахта "Латугіна", початкова ціна продажу - 48,00. без ПДВ, гарантійний внесок - 2,00грн. З переліком товарно-матеріальних цінностей та фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті до 13-00год. 29 серпня 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 01 вересня 2008р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11-00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ "Елітал".

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

ТОВ « Торговий Дім «Конві», що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Ежена Потьє, 12, згідно діючого законодавства України, має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Підприємство виготовляє паперові конверти та пакети. В результаті виробничої діяльності в атмосферне повітря потрапляють такі забруднюючі речовини як пил паперу, пил деревини, азоту діоксид, вуглецю оксид, ізопропиловий спирт, альфаметиловий ефір пропіленгліколю, тетрафторетилен, етилацетат та оцтова кислота. Загальний обсяг викидів складає 3,29 т/рік.

Викиди забруднюючих речовий не перевищують гранично допустимої концентрації в атмосферному повітрі.

Збір зауважень і пропозицій громадян та громадських організацій проводиться протягом місяця з дати подачі повідомлення в газеті Шевченківською районною державною адміністрацією в м. Києві, за адресою: вул. Б. Хмельницького, 24. Тел. 226-30-00.

В зв'язку з ліквідацією відкритого акціонерного товариства «РОЗМА» (код ЄДРПОУ 00152336, поштова адреса: 58000, м. Чернівці, вул. Прутська, 29), акціонерам, які не надали свої ідентифікаційні номери і паспортні дані, за отриманням сум розрахунків з учасниками та дивідендів звертатися до нотаріуса Макеєвої Надії Василівни за адресою: м. Чернівці, вул. Заньковецької, буд. 8, кв. 1, тел. 8 (0372) 51-21-20.

Ліквідаційна комісія ВАТ «РОЗМА».

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69002, м. Запоріжжя, пр.Леніна,77, оф.95. Час прийому: Пн.-Пт.-11.00-16.00) повідомляє про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства - банкрута ТОВ "Агро - Дружба".

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот №1: Будівлі та споруди машинно-тракторної майстерні, розташовані за адресою: Запорізька область, Бердянський район, с. Осипенко, вул. Маріупольське шосе, 68. Початкова ціна продажу 1397700,00 грн., з ПДВ.

Лот №2: Будівлі та споруди механізованого тока, розташовані за адресою: Запорізька область, Бердянський район, с. Осипенко, вул. Маріупольське шосе, 74. Початкова ціна продажу 782170,00 грн., з ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 15 вересня 2008 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу проведення публічних торгів.

Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220-42-07.

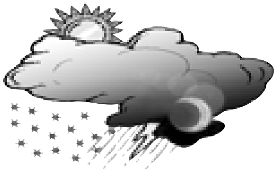
Публічні торги (аукціон) відбудуться 19 вересня 2008 р. о 10.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Постановою господарського суду м. Києва від 05 серпня 2008 року по справі № 28/243-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Олтек» (код 33052679, м. Київ, вул. Микільсько-Ботанічна, буд. 14) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатор арбітражний керуючий Гапоненко Роман Іванович (ліцензія Серія АВ № 347356 від 17.01.2008 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б.

№ 156 (4606) ВІВТОРОК, 19 СЕРПНЯ 2008

20 серпня — мінлива хмарність, без істотних опадів, лише в західній частині пройдуть дощі. Температура у південній та східній частині вночі 16—21, у Криму до 23, вдень 28—33 градуси; на решті території вночі 11—16 (на заході місцями 9—10), вдень 25—30 градусів. У Києві без опадів; вітер північно-західний, 5—10 м/с; температура вночі 14—16, удень 27—29 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 19 СЕРПНЯ

❒ **1767.** У Києві освячено Андріївську церкву. ❒ **1883.** Народилась Габріель (Коко) Шанель, видатна французька дизайнерка одягу. ❒ **1913.** В Одесі помер Михайло Комаров, бібліограф та лексикограф. Уклав у співавторстві «Словар російсько-український» в 4 томах. ❒ **1923.** У Москві відкрилася перша сільськогосподарська виставка. ❒ **1938.** Народився Валентин Манкін, український яхтсмен, олімпійський чемпіон 1968-го, 1972-го та 1980 років, щоразу — в іншому класі: відповідно «Фінн», «Темпест» і «Зірковий». ❒ **1977.** У Луцьку відкрито пам'ятник Лесі Українці. ❒ **1991.** В СРСР — путч ГКЧП. Прискорив розпад країни. ❒ **1992.** У Києві розпочався Всесвітній форум українців.

Табло Олімпіади

15 серпня

Важка атлетика. Чоловіки. До 85 кг. 1. Люй Юн (Китай) — 394 кг (180+214, світовий рекорд за додатковими показниками). 2. Рибаков (Білорусь) — 394 (185+209). 3. Мартиросян (Вірменія) — 380 (177+203).

Легка атлетика. Жінки. Біг 10 км. 1. Дібаба (Ефіопія) — 29:54.66 (олімпійський рекорд). 2. Абейлегесс (Туреччина). 3. Фленеген (США). Чоловіки. Ядро. 1. Маевський (Польща) — 21,51. 2. Кентуелл (США). 3. Міхневич (Білорусь).

Бадмінтон. Жінки. Парний розряд. 1. Китай. 2. Корея. 3. Китай.

16 серпня

Важка атлетика. Жінки. До 75 кг. 1. Янг Міран (Корея) — 326 кг (140+186) — рекорди світу у сумі, ривку і поштовху. **2. Ольга Коробка (Україна, Чернігівська обл.) — 277 (124+153).** 3. Грабовецька (Казахстан) — 270 (120+150).

Ольга Коробка

Боротьба жіноча. До 48 кг. 1. Юйн (Канада). 2. Іто (Японія). **3. Ірина Мерлені (Україна, Київ/Хмельницька обл.)** і Стадник (Азербайджан). До 55 кг. 1. Iосіда (Японія). 2. Сюй Лі (Китай). 3. Вербек (Канада) і Рентерія (Колумбія).

Ірина Мерлені

Плавання. Жінки. 200 м на спині. 1. Ковентрі (Зімбабве) — 2. 0, 24 (рекорд світу). 2. Гольцер (США). 3. Накамура (Японія). 800 м вільний стиль. 1. Едлінгтон (Велика Британія) — 8.14,10 (рекорд світу). 2. Філіппі (Італії). 3. Фріс (Данія). Чоловіки. 100 м батерфляй. 1. Фелпс (США) — 50,58 (олімпійський рекорд). 2. Кавич (Сербія). 3. Лотерштайн (Австралія). 50 м вільний стиль. 1. Фільо (Бразилія) — 21,30 (олімпійський рекорд). 2. Левьокс (Франція). 3. Бернард (Франція).

Людмила Блонська

Легка атлетика. Чоловіки. Біг на 100 м. 1. Болт (Ямайка) — 9,69 (рекорд світу). 2. Томпсон (Тринідад і Тобаго) — 9,89. 3. Дікс (США) — 9,91. Спортивна ходьба. 20 км. 1. Борчін (Росія) — 1:19.01. 2. Перез (Еквадор). 3. Теллент (Австралія). Жінки. Ядро. 1. Вілі (Нова Зеландія) — 20,56. 2. Міхневич (Білорусь). 3. Остапчук (Білорусь).

Стрільба стендова. Чоловіки. Скіт. 1. Генкок (США). 2. Бровольд (Норвегія). 3. Террас (Франція).

Академічне веслування. Жінки. Одиночки. 1. Нейкова (Болгарія). 2. Гуретт (США). 3. Карстон (Білорусь). Двійки. 1. Румунія. 2. Китай. 3. Білорусь. Парні двійки. 1. Нова Зеландія. 2. Німеччина. 3. Велика Британія. Чоловіки. Одиночки. 1. Туфте (Норвегія). 2. Синек (Чехія). 3. Дрисдейл (Нова Зеландія). Двійки. 1. Австралія. 2. Канада. 3. Нова Зеландія. Парні двійки. 1. Австралія. 2. Естонія. 3. Велика Британія. Четвірки. 1. Велика Британія. 2. Австралія. 3. Франція.

Бадмінтон. Жінки. Одиночний турнір. 1. Нінг Жанг (Китай). 2. Гіангфанг Гіе (Китай). 3. Юліанті (Індонезія).

Велоспорт (трек). Чоловіки. Керін. 1. Гой (Велика Британія). 2. Едгар (Велика Британія). 3. Нагаї (Японія). Перегони переслідування. 1. Уїггінс (Велика Британія). 2. Роулстон (Нова Зеландія). 3. Берк (Велика Британія). Перегони за очками. 1. Льянерс (Іспанія). 2. Клюге (Німеччина). 3. Ньютон (Велика Британія).

Фехтування. Жінки. Рапіра. Командна першість. 1. Росія. 2. США. 3. Італія.

Теніс. Чоловіки. Парний розряд. Фінал. Федерер/Вавринка (Швейцарія) — Аспелін/Т. Юганссон (Швеція). 6:3, 6:4, 6:7 (4:7), 6:3.

17 серпня

Стрільба кульова. Чоловіки. Стрільба з рушниці на 50 метрів з трьох положень 1. Цю Цзянь (Китай) — 1272.5. **2. Юрій Сухоруков (Україна, Донецька обл.) — 1272.4.** 3. Дебевець (Словенія) — 1271.7.

Велоспорт (трек). Жінки. Індивідуальні перегони переслідування (3000 м). 1. Ромеро (Велика Британія). 2. Гувенгель (Велика Британія). **3. Леся Калитовська (Україна, Луганська обл.).**

Теніс. Фінали. Жінки. Одиночний розряд. Дементьєва (Росія) — Сафіна (Росія). 6:3, 5:7, 6:3. Парний розряд. С. Вільямс/В. Вільямс (США) — Гаррігес/Паскуаль. 6:2, 6:0. Чоловіки. Одиночний розряд. Рафаель Надаль (Іспанія) — Фернандо Гонзалес (Чилі).

Академічне веслування. Жінки. Парні двійки (легка вага). 1. Нідерланди. 2. Фінляндія. 3. Канада. Парні четвірки. 1. Китай. 2. Велика Британія. 3. Німеччина. Вісімки. 1. США. 2. Нідерланди. 3. Румунія. Чоловіки. Парні двійки (легка вага). 1. Велика Британія. 2. Греція. 3. Данія. Четвірки (легка вага). 1. Данія. 2. Польща. 3. Канада. Парні четвірки. 1. Польща. 2. Італія. 3. Франція. Вісімки. 1. Канада. 2. Велика Британія. 3. США.

Юрій Сухоруков

Плавання. Жінки. 50 м вільний стиль. 1. Штеффен (Німеччина) — 24,06 (олімпійський рекор). 2. Торрес (США). 3. Кемпбелл (Австралія). Комбінована естафета 4 Х 100 м. 1. Австралія — 3.52,69 (рекорд світу). 2. США. 3. Китай. Чоловіки. 1500 м вільний стиль. 1. Меллулі (Туніс) — 14.40,84. 2. Гакетт (Австралія). 3. Кочрейн (Канада). Комбінована естафета 4 Х 100 м. 1. США — 3.29,34 (світовий рекорд). 2. Австралія. 3. Японія.

Бадмінтон. Чоловіки. Одиночний розряд. 1. Дан Лін (Китай). 2. Чонг Вей Лі (Малайзія). 3. Дзінь Чень (Китай). Змішаний розряд. 1. Корея. 2. Індонезія. 3. Китай.

Боротьба жіноча. До 63 кг. 1. Ічо (Японія). 2. Карташова (Росія). 3. Міллер (США) і Шалигіна (Казахстан). До 72 кг. 1. Ванг Їао (Китай). 2. Златєва (Болгарія). 3. Гамагучі (Японія) і Вієцчек (Польща).

Легка атлетика. Жінки. Марафон. 1. Томеску (Румунія) — 2:26.44. 2. Ндереба (Кенія). 3. Чунхіу Жу (Китай). Біг на 3000 м з перешкодами. 1. Галкіна-Самітова (Росія) — 8.58,81 (рекорд світу). 2. Джепкорір (Кенія). 3. Волкова (Росія). Потрійний стрибок. 1. Мбанго-Етсне (Камерун) — 15,39 (олімпійський рекорд). 2. Лебедєва (Росія). 3. Деветці (Греція). Біг на 100 м. 1. Фрезер (Ямайка) — 10,78. 2. Сімпсон (Ямайка) — 10,98. 3. Стюарт (Ямайка) — 10,98. Чоловіки. Метання молота. 1. Козмус (Словаччина) — 82.02. 2. Девятовський (Білорусь). 3. Цихан (Білорусь). Біг на 10 000 м. 1. Бекеле (Ефіопія) — 27.01,17 (олімпійський рекорд). 2. Сіхіне (Ефіопія). 3. Кого (Кенія).

Настільний теніс. Жінки. Командна першість. 1. Китай. 2. Сінгапур. 3. Корея.

Вітрильний спорт. Жінки. Інглінг. 1. Велика Британія. 2. Нідерланди. 3. Греція. Чоловіки. «Фінн». 1. Ейнслі (Велика Британія). 2. Рейлі (США). 3. Флоран (Франція). «49 er». 1. Данія. 2. Іспанія. 3. Німеччина.

Стрибки у воду. Жінки. Трамплін 3 м. 1. Гуо (Китай). 2. Пахаліна (Росія). 3. Ву (Китай).

Спортивна гімнастика. Жінки. Вільні вправи. 1. Ізбаса (Румунія). 2. Джонсон (США). 3. Люкін (США). Опорний стрибок. 1. Гон Юн Чжон (Китай). 2. Чусовітіна (Німеччина). 3. Чень Фей (Китай). Чоловіки. Вільні вправи. 1. Кай Цоу (Китай). 2. Деферр (Іспанія). 3. Голоцуцков (Росія). Кінь. 1. Сяо Цинь (Китай). 2. Уде (Хорватія). 3. Сміт (Велика Британія).

Важка атлетика. Чоловіки. До 94 кг. 1. Ілін (Казахстан) — 406 (180+226). 2. Колецький (Польща). 3. Аккаєв (Росія).

Фехтування. Чоловіки. Шабля. Командна першість. 1. Франція. 2. США. 3. Італія.

18 серпня

Вітрильний спорт. Жінки. 470. 1. Австралія. 2. Нідерланди. 3. Бразилія. Чоловіки. 470. 1. Австралія. 2. Велика Британія. 3. Франція.

Тріатлон. Жінки. 1. Сноусілл (Австралія). 2. Ферандеш (Португалія). 3. Моффет (Австралія).

Велоспорт (трек). Жінки. Перегони за очками. 1. Вос (Нідерланди). 2. Гонсалес (Куба). 3. Оллаберія (Іспанія).

Леся Калитовська

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Задовольнилися «синицею»...

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр ліга. 5-й тур.

«Кривбас» — «Карпати». 1:1. 3 000 глядачів. **Арбітр** —Сіренко (Сімферополь). **Голи:** Мелащенко, 16 —Пшеничних, 21. На 79-й хвилині Кобін («Карпати») не реалізував пенальті.

«Зоря» — «Металург» Д. 0:2. 14 000 глядачів. **Арбітр** — Шебек (Київ). **Голи:** Фернандеш, 32 (п), Шищенко, 68.

«Харків» — «Чорноморець». 1:1. 5 100 глядачів. **Арбітр** — Деревинський (Київ). **Голи:** Рібейро, 58 — Карицько, 56.

«Таврія» — «Арсенал». 3:1. 2 800 глядачів. **Арбітр** —Зубарев (Слов'янськ). **Голи:** Ідахор, 5, Гігіадзе, 28, Любенович, 48 — Лисенко, 18. **Вилучено** Симоненка («Арсенал», 8, стрибок двома ногами на суперника з ризиком завдання травми).

«Львів» — «Ворскла». 0:0. 10 500 глядачів. **Арбітр** —Дердо (Іллічівськ).

«Динамо» — «Металург» Зп. 2:0. 8 650 глядачів. **Арбітр** — Швецов (Одеса). **Голи:** Бангура, 11, Алієв, 45+1.

«Шахтар» — «Металіст». 2:2. 20 000 глядачів. **Арбітр** — Годулян (Одеса). **Голи:** Брандау, 54, 76 (п) —Коельо, 19, Бордіян, 45+1. **Вилучено** Девича («Металіст», 78, два попередження).

«Іллічівець» — «Дніпро». 1:2. 9 000 глядачів. **Арбітр** — Геренда (Калуш). **Голи:** Бяганський, 9 — Назаренко, 8, Калиниченко, 66.

		В	Н	П	М	О
1.	**«Металург» Д**	**5**	**0**	**0**	**9–1**	**15**
2.	**«Динамо»**	**3**	**1**	**1**	**10–5**	**10**
3.	**«Металіст»**	**2**	**3**	**0**	**8–4**	**9**
4.	«Ворскла»	2	2	1	6—4	8
5.	«Дніпро»	2	2	1	4—4	8
6.	«Чорноморець»	2	1	2	6—3	7
7.	«Шахтар»	1	3	1	6—5	6
8.	«Арсенал»	1	3	1	5—6	6
9.	«Зоря»	1	3	1	3—4	6
10.	«Львів»	1	2	2	2—3	5
11.	«Кривбас»	1	2	2	4—6	5
12.	«Металург» Зп	1	2	2	1—3	5
13.	«Карпати»	1	2	2	3—6	5
14.	«Таврія»	1	1	3	4—8	4
15.	**«Іллічівець»**	**1**	**0**	**4**	**3–8**	**3**
16.	**«Харків»**	**0**	**3**	**2**	**2–6**	**3**

П'яту перемогу поспіль здобув донецький «Металург». І цього разу за суперника в нього був клуб не з елітних. Я зовсім не хочу образити луганців, котрі в нинішньому чемпіонаті грають пристойно, і їхнього наставника Анатолія Івановича Волобуєва. Але, якщо покласти руку на серце, навряд чи «Зоря» в нинішньому чемпіонаті перебуватиме у групі активних претендентів на медалі.

Як уже писалося, справжньою перевіркою для нинішнього лідера стане кожний поєдинок з фаворитами. До речі, перше таке випробування на донецьких «металургів» чекає 31 серпня в Києві — поєдинок проти «Динамо».

Динамівці після «спартаківського тріумфу» в Москві досить упевнено розібралися із запоріжцями. Цікаво, що в матчі проти «Металурга» у складі «Динамо» дебютував 24-річний воротар Станіслав Богуш, котрий якийсь тиждень тому грав ще в клубі із Запоріжжя. Перший млинець для новачка виявився не глевким. Юрій Сьомін сказав про нього:

— Якщо запросили, то треба давати шанс. Сьогодні Богуш відстояв упевнено...

Але центральним був матч не в Києві, а в Донецьку, де чемпіон приймав бронзового призера попереднього турніру. До речі, підопічні Мирона Маркевича раніше зчинили «бурю» в Києві, перемігши там «Динамо». І в Донецьку були близькі до успіху. Принаймні в першому таймі «Металіст» не тільки вигравав 2:0, а й мав помітну перевагу над суперником. Та під кінець зустрічі харків'яни таки не впіймали «журавля», але «синицю» в руках утримали.

Варто сказати, що «гірникам» ще й трохи пощастило. Червону картку заробив «новий українець» Девич. Та й пенальті у ворота харків'ян певною мірою став рятівним колом для господарів...

* * *

Першість країни. Перша ліга. 5-й тур. «Оболонь» — «Комунальник». 5:0. «Десна» — «Закарпаття». 0:1. «Динамо-2» — «Нафтовик-Укрнафта». 1:1. «ІгроСервіс» — «Княжа». 1:0. «Сталь» — «Прикарпаття». 1:0. «Олександрія» — «Фенікс-Іллічівець». 2:0. «Дністер» — «Енергетик». 1:1. «Волинь» — «Севастополь». 3:0. «Кримтеплиця» — «Геліос». 1:2.

«Кримтеплиця», «Закарпаття», «Севастополь» — по 12 очок, «Нафтовик» — 10, «Оболонь», «Волинь», «ІгроСервіс», «Геліос» — по 9, «Прикарпаття», «Сталь», «Дністер» — по 7, «Олександрія» — 6, «Фенікс-Іллічівець» — 5, «Десна» — 3, «Княжа», «Динамо-2» — по 2, «Енергетик» — 1, «Комунальник» —0.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(Р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2142

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

